Imię Stalina będzie żyć wiecznie w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi — Wyzwolicielowi narodu polskiego

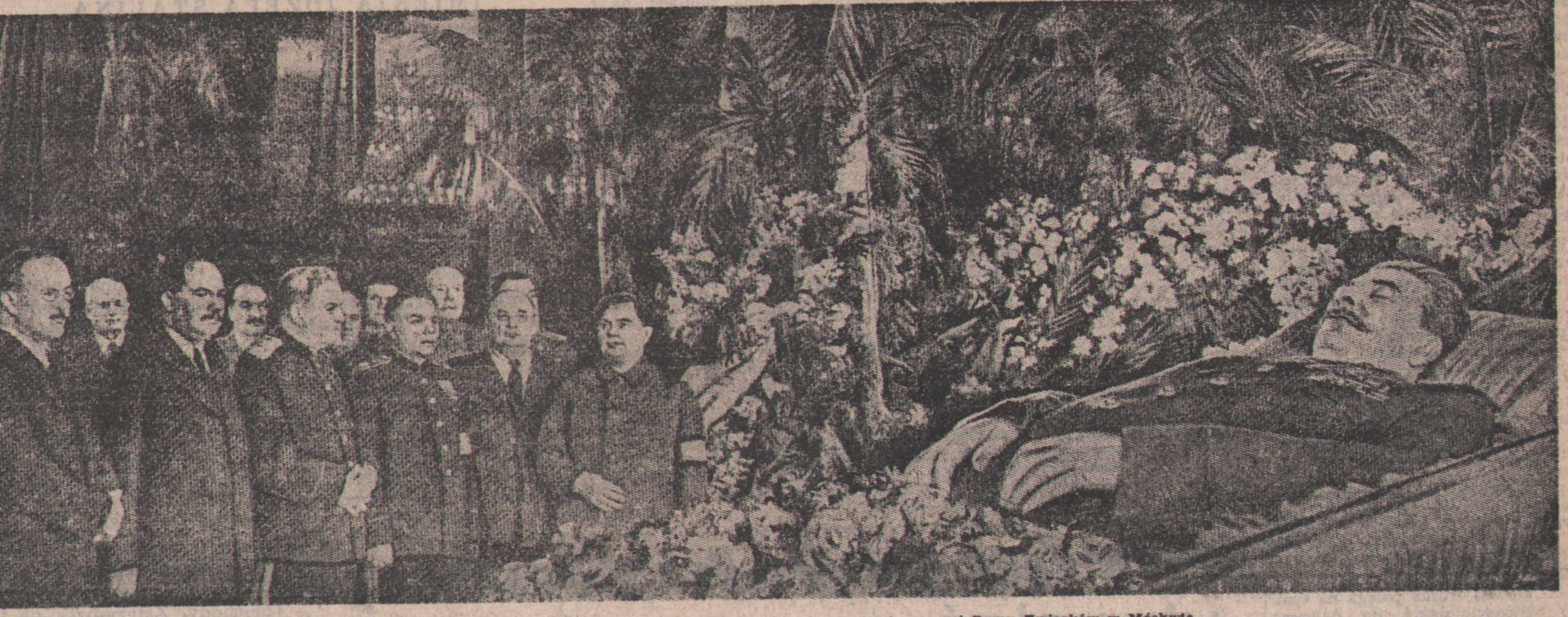
A

ILUSTROWANY
KURIER POLSKI

ROK IX (1953) Wtorek, 10 marca Nr 59 (2560)

Zmarł Wielki Stalin — Jego nauka żyje i zwycięża

Ostatnia droga Józefa Stalina

Kierownicy Partii i Rządu ZSRR u trumny Józefa Stalina w sali Kolumnowej Domu Związków w Moskwie.

Przemówienie G. M. Malenkowa na wiecu żałobnym w Moskwie

Drodzy Rodacy, Towarzysze, Przyjaciele!

Drodzy Bracia z zagranicy!

Nasza Partia, naród radziecki, cała ludzkość poniosły niezwykle ciężką, niepowetowaną stratę. Zakończył swą pełną chwały drogę życiową nasz Nauczyciel i Wódz, największy Geniusz ludzkości, Józef Wissarionowicz Stalin.

W tych ciężkich dniach głęboki ból narodu radzieckiego podziela cała przodująca i postępowa ludzkość. Imię Stalina jest bezgranicznie drogie ludziom radzieckim, najszerszym masom ludowym we wszystkich częściach świata. Niezmierzona jest wielkość i znaczenie działalności Towarzysza Stalina dla narodu radzieckiego i dla mas pracujących wszystkich krajów. Dzieło Stalina żyć będzi wiecznie i wdzięczni potomni, tak samo jak i my wszyscy sławić będą imię Stalina.

Towarzysz Stalin poświęcił swe życie sprawie wyzwolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy od ucisku i niewoli wyzyskiwaczy, sprawie wybawienia ludzkości od niszczycielskich wojen, sprawie walki o wolne i szczęśliwe życie na ziemi dla ludu pracującego.

Towarzysz Stalin, wielki myśliciel naszej epoki, twórczo rozwinął w nowych warunkach historycznych naukę marksizmu-leninizmu. Imię Stalina słusznie znajduje się w jednym szeregu z imionami największych ludzi w całej historii ludzkości: Marksa — Engelsa — Lenina.

Partia nasza kieruje się wielką nauką marksizmu-leninizmu która daje Partii i narodowi niezwyciężoną siłę, umiejętność torowania nowych dróg w historii.

Lenin i Stalin w ciągu długich lat prowadzili w ciężkich warunkach konspiracyjnych walkę o wyzwolenie narodów Rosji spod jarzma absolutyzmu, spod ucisku obszarników i kapitalistów.

Naród radziecki z Leninem i Stalinem na czele dokonał największego w dziejach ludzkości zwrotu, położył kres ustrojowi kapitalistycznemu w naszym kraju i wkroczył na nową drogę — drogę socjalizmu.

Kontynuując dzieło Lenina i nieustannie rozwijając naukę leninowską, oświetlającą Partii i Państwu Radzieckiemu drogę naprzód, Towarzysz Stalin przywiódł nasz kraj ku historycznemu w skali światowej zwycięstwu socjalizmu, co zapewniło po raz pierwszy od wielu tysiącleci istnienia społeczeństwa ludzkiego likwidację wyzysku człowieka przez człowieka.

Lenin i Stalin założyli pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów, nasze Państwo Radzieckie. Towarzysz Stalin pracował niestrudzenie nad umocnieniem Państwa Radzieckiego. Moc i potęga naszego Państwa są niezwykle ważnym warunkiem pomyślnego zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby nadal nieustannie i wszechstronnie umacniać nasze wielkie Państwo Socjalistyczne, ostoję pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Z imieniem Towarzysza Stalina związane jest rozstrzygnięcie jednego z najbardziej skomplikowanych problemów w historii rozwoju społeczeństwa — kwestii narodowej. Towarzysz Stalin, genialny teoretyk kwestii narodowej, zapewnił po raz pierwszy w dziejach, w skali ogromnego wielonarodowego Państwa likwidację wiekowych waśni narodowościowych. Pod kierownictwem Towarzysza Stalina Partia nasza przezwyciężała ekonomiczne i kultural-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Naród radziecki żegna Józefa Stalina

MOSKWA (PAP) W poniedziałek 9 marca 1953 roku naród radziecki odprowadził w ostatnią drogę genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina.

...Sala kolumnowa Domu Związków. Ostatnie chwile pożegnania z Józefem Stalinem...

Przywódcy Partii i Rządu członkowie komisji dla zorganizowania pogrzebu biorą na ramiona trumnę ze zwłokami Józefa Wissarionowicza Stalina i wychodzą z sali kolumnowej.

Z Domu Związków wynoszą wieńce, na purpurowych aksamitnych poduszkach ordery i medale Józefa Wissarionowicza Stalina.

Trumna ze zwłokami J. W. Stalina ustawiona zostaje na lawecie armatniej. Kondukt żałobny posuwa się powoli w kierunku Placu Czerwonego, centralną ulicą prastarego miasta, przeobrażonego geniuszem Stalina— miasta, którego imię stało się, dzięki mądrej polityce stalinowskiej, symbolem pokoju i szczęścia narodów.

W głębokim smutku chylą głowy przed trumną ukochanego Wodza ludzie pracy stolicy ZSRR, synowie i córki wielkiego mocarstwa socjalistycznego, stworzonego przez Lenina i Stalina.

Na Placu Czerwonym zgromadzili się tłumnie przedstawiciele robotników, urzędników, inteligencji stolicy, delegacje republik związkowych i autonomicznych, krajów i obwodów. Obecni są tu wysłannicy wielkiego narodu chińskiego i krajów demokracji ludowej, w tej liczbie delegacja narodu polskiego oraz przedstawiciele innych krajów. Na trybunie — korpus dyplomatyczny. Zastygły w milczeniu szeregi wojsk garnizonu moskiewskiego.

Pochód żałobny zbliża się do centrum placu. Trumna ustawiona zostaje na postumencie.

(Ciąg dalszy na str. 2)

SIŁA NIEZŁOMNA

Niewysłowiony jest ból dni naszej żałoby. Niewysłowiona jest wielkość Człowieka, którego myśl i wola zmieniała los milionów, ujarzmiała siły przyrody. Zbyt ubogie są słowa, by wypowiedzieć ogrom dzieła Stalina.

To On wraz z Leninem stworzył i zahartował niezwyciężoną Partię — przewodniczkę postępowej ludzkości, obronił i ugruntował zdobycze Rewolucji, rozgromił hitlerowski faszyzm, zbudował socjalizm, był pierwszym Budowniczym komunizmu. To On swą myślą rozświetlał drogi rozwojowe ludzkości, to On bronił świat przed katastrofą nowej pożogi wojny.

Gdy pod Moskwą i Stalingradem genialna Jego strategia złamała faszyzm — rozstrzygnęły się losy wielu narodów, które czekała zagłada. Gdy na mapie w miejscu Polski rozpościerała się pustynia rozpaczy, zwycięstwa pod Moskwą i Stalingradem zadecydowały o istnieniu narodu polskiego.

Stalinowi zawdzięczaliśmy, że żołnierz polski mógł uczestniczyć w wyzwoleniu naszej ziemi, że dni naszej klęski i upadku zamieniły się w dni triumfu i rozkwitu, że Polska w wieczyste posiadanie objęła ziemię piastowską, że czas niewoli społecznej przemienił się w czas radosnego wyzwolenia. Stalinowi zawdzięczamy godność świadomych twórców naszych losów i naszej przyszłości.

Stalin mówił do narodu polskiego: „Patrzcie na nasze czyny, a nie na nasze słowa" i naród polski, patrząc na czyny Stalina, uczył się pojmować wielką głębię prawdy Jego słów. Nauka Stalina stawała się własnością umysłów i serc milionów polskich robotników, chłopów, inteligentów i rzemieślników. Stawała się źródłem ich nowej energii. Jego mądrość otwierała oczy na świat, ukazywała sens trudów, uzbrajała w nieomylną wiedzę i rozeznanie.

Rośliśmy idąc za Jego wskazaniami, zostawialiśmy coraz dalej za sobą bezdroża, słabości, przepaść zacofania. Uzbrojeni w naukę Stalina wyzbywaliśmy się lęku przed trudnością zakrętów drogi ku nowemu ustrojowi.

W bolesnym skupieniu żałobnych dni daremnie próbujemy zgłębić ogrom poniesionej straty. Ale nawet dławiący ból nie może nam przesłonić perspektyw przyszłości, której granitowe fundamenty zbudował Józef Stalin.

Jego imię stało się dla nas wezwaniem do nowych czynów, nakazem spotęgowania trudów. Z imieniem Stalina, głęboko wyrytym w sercu, z każdym dniem naszej pracy utrwalać będziemy i rozszerzać drogie mu dzieło budowy pokoju i socjalizmu.

W Związku Radzieckim, krajach demokracji ludowej, na całej kuli ziemskiej, skupiają się dziś jeszcze mocniej szeregi świata pracy wokół idei, którym służyło życie Józefa Stalina. Krzepnie bardziej jeszcze siła uzbrojona mądrością Jego wskazań, nieomylnością Jego nauki, głębią Jego doświadczeń. Przekazana Partii latami pracy i walki wielkość Stalina żyje w Partii, Partii Lenina—Stalina, kierowanej teraz przez Jego uczniów, przez jego najbliższych współpracowników. Zahartowana przez Stalina Partia jest silna siłą Jego nieśmiertelnej spuścizny i dlatego jest siłą niezłomną.

W jej to mocnych i pewnych rękach, jak powiedział Bolesław Bierut, znajduje się sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina—Stalina.

Strzec i umacniać największą zdobycz narodów - obóz pokoju, demokracji i socjalizmu naszym świętym obowiązkiem

Przemówienie G. M. Malenkowa na wiecu żałobnym w Moskwie

(dokończenie ze str. 1)

ne zacofanie uciskanych dawniej narodów, zespoliła w jednej zgodnej rodzinie wszystkie narody Związku Radzieckiego i wykuła przyjaźń narodów.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie jedności i przyjaźni narodów Kraju Rad, umocnienie wielonarodowego Państwa Radzieckiego. Dzięki przyjaźni narodów naszego kraju nie jest dla nas straszny żaden wróg, ani wewnętrzny, ani zewnętrzny.

Pod bezpośrednim kierownictwem Towarzysza Stalina powstawała, rosła i krzepła Armia Radziecka. Zwiększenie zdolności obronnej kraju i umocnienie radzieckich sił zbrojnych było przedmiotem nieustannej troski Towarzysza Stalina. Ze swym wielkim Wodzem — Generalissimusem Stalinem na czele Armia Radziecka odniosła historyczne zwycięstwo w drugiej wojnie światowej i wybawiła narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby ze wszech miar umacniać potężne radzieckie siły zbrojne. Winniśmy utrzymywać je w stanie pogotowia bojowego, by odeprzeć druzgocącym ciosem każdą napaść wroga.

W wyniku niestrudzonych wysiłków Towarzysza Stalina, według opracowanych przezeń planów, Partia nasza przekształciła zacofany dawniej kraj w potężne mocarstwo przemysłowo-kołchozowe, stworzyła nowy ustrój ekonomiczny, nie znający kryzysów i bezrobocia.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalszy rozkwit Socjalistycznej Ojczyzny. Winniśmy ze wszech miar rozwijać przemysł socjalistyczny, ostoję potęgi i siły naszego kraju. Winniśmy ze wszech miar umacniać ustrój kołchozowy, dążyć do dalszego rozwoju i rozkwitu wszystkich kołchozów w Kraju Rad, zacieśniać sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kołchozowego.

W dziedzinie polityki wewnętrznej nasza główna troska polega na tym, aby nieugięcie dążyć do dalszego podniesienia dobrobytu materialnego robotników, kołchoźników, inteligencji, wszystkich ludzi radzieckich. Prawem dla naszej Partii i Rządu jest obowiązek stałego troszczenia się o dobro narodu, o maksymalne zaspokajanie jego potrzeb materialnych i kulturalnych.

Lenin i Stalin stworzyli i zahartowali naszą Partię jako wielką przeobrażającą siłę społeczeństwa. Towarzysz Stalin przez całe swe życie uczył, że nie ma nic wyższego ponad miano członka Partii Komunistycznej. W uporczywej walce z wrogami Towarzysz Stalin obronił jedność i niewzruszoną zwartość szeregów naszej Partii.

Nasz święty obowiązek polega na tym, by nadal wzmacniać wielką Partię Komunistyczną.

Siła i niezwyciężoność naszej Partii leży w jedności i zwartości jej szeregów, w jedności woli i działania, w umiejętności członków Partii zespolenia swej woli z wolą i pragnieniami Partii.

Siła i niezwyciężoność naszej Partii leży w nierozerwalnej więzi z masami ludowymi.

Podstawa jedności Partii z narodem polega na tym, by Partia niezmiennie służyła interesom narodu. Powinniśmy strzec jedności Partii jak źrenicy oka, wzmacniać jeszcze bardziej nierozerwalną więź Partii z narodem, wychowywać komunistów i ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i nieugiętości w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod przewodem Wielkiego Stalina stworzony został potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu. W obozie tym kroczą naprzód w ścisłej jedności braterskiej wraz z narodem radzieckim wielki naród chiński, bratnie narody Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej. W uporczywej walce broni niezawisłości swej Ojczyzny bohaterski naród koreański. Walczy mężnie o wolność i niezawisłość narodową lud Vietnamu.

Święty nasz obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów krajów obozu demokratycznego. Powinniśmy wzmacniać ze wszech miar wieczystą, niewzruszoną braterską przyjaźń Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej.

Narody wszystkich krajów znają Towarzysza Stalina, jako Wielkiego Chorążego Pokoju. Ogromne wysiłki swego geniuszu poświęcał Towarzysz Stalin sprawie obrony pokoju dla narodów wszystkich krajów. Polityka zagraniczna państwa radzieckiego — polityka pokoju i przyjaźni między narodami jest decydującą przeszkodą na drodze do rozpętania nowej wojny i odpowiada najżywotniejszym interesom wszystkich narodów.

Związek Radziecki niezmiennie występował i występuje w obronie pokoju świata, albowiem jego interesy są nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie. Związek Radziecki prowadził i prowadzi konsekwentną politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowaniu i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwijania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, politykę opartą na tezie leninowsko-stalinowskiej o możliwości długotrwałego współistnienia i pokojowej rywalizacji dwóch różnych systemów — kapitalistycznego i socjalistycznego.

Wielki Stalin wychowywał nas w duchu bezgranicznie ofiarnej służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokoju, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelewu krwi milionów ludzi i by zapewnić pokojowe budownictwo szczęśliwego życia!

W dziedzinie polityki zagranicznej główną naszą troską jest nie dopuścić do nowej wojny, współżyć w pokoju ze wszystkimi krajami.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłuszniejszą, najsprawiedliwszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami, oparta na wzajemnym zaufaniu, polityka oddziaływająca, opierająca się na faktach i znajdująca potwierdzenie w faktach.

Rządy powinny wiernie służyć swoim narodom, narody zaś pragną pokoju, przeklinają wojnę. Zbrodnicze będą te rządy, które zapragną oszukać narody, pójdą wbrew świętemu pragnieniu narodów utrzymania pokoju i niedopuszczenia do nowej krwawej rzezi. Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki stoją na stanowisku, że polityka pokoju między narodami jest jedynie słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Towarzysze!

Zgon naszego Wodza i Nauczyciela Wielkiego Stalina nakłada na wszystkich ludzi radzieckich obowiązek spotęgowania wysiłków w realizacji gigantycznych zadań, stojących przed narodem radzieckim, zwiększenia swego wkładu do wspólnej sprawy budownictwa społeczeństwa komunistycznego, umocnienia potęgi i zdolności obronnej Socjalistycznej Ojczyzny.

Masy pracujące Związku Radzieckiego widzą i wiedzą, że nasza potężna Ojczyzna kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania społeczeństwa w całej pełni komunistycznego.

Z niezłomną wiarą w swe niewyczerpane siły i możliwości, naród radziecki tworzy wielkie dzieło budownictwa komunizmu.

Nie ma w świecie takich sił, które mogłyby powstrzymać marsz społeczeństwa radzieckiego naprzód ku komunizmowi!

Żegnaj Nauczycielu nasz i Wodzu, drogi nasz Przyjacielu, ukochany Towarzyszu Stalin!

Naprzód drogą do całkowitego triumfu wielkiej sprawy Lenina — Stalina!

Uchwała

Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 7 marca 1953 r. o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i Jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1 Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowic oraz Katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto

STALINOGRÓD,

a województwo katowickie na województwo

STALINOGRODZKIE.

2 Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla Stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy Józefa Stalina, nadać nazwę Pałacu Kultury i Nauki

IMIENIA JÓZEFA STALINA.

3 Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina wznieść

POMNIK JÓZEFOWI STALINOWI.

Przewodniczący Rady Państwa
(—) ALEKSANDER ZAWADZKI

Prezes Rady Ministrów
(—) BOLESŁAW BIERUT

Naród radziecki żegna Józefa Stalina

(dokończenie ze str. 1)

Przywódcy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego wchodzą na trybunę Mauzoleum.

Rozpoczyna się wiec żałobny, poświęcony pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Po zakończeniu wiecu przywódcy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego podnoszą trumnę z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina i niosą ją na ramionach do Mauzoleum, gdzie ustawiają obok sarkofagu W. I. Lenina.

Rozlegają się salwy artyleryjskie.

W tej chwili miliony ludzi radzieckich stojąc w skupieniu żegnają swego ukochanego Nauczyciela, Przyjaciela i Wodza. Na wszystkich torach kolejowych Związku Radzieckiego zatrzymały się pociągi, na szosach i na ulicach miast stanęły samochody. Zatrzymały się także na morzach statki radzieckie. Stanęły maszyny w fabrykach i dźwigi na budowach.

Głęboką ciszę przerywają jedynie salwy artyleryjskie oraz syreny fabryczne i gwizd lokomotyw i statków.

Cichną tony muzyki żałobnej i rozbrzmiewa hymn państwowy Związku Radzieckiego — hymn Kraju Socjalizmu, którego wszystkie osiągnięcia są nierozerwalnie związane z imieniem Stalina.

Kierownicy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego wracają na trybunę. Wraz z nimi na trybunę wchodzą marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej.

Rozpoczyna się żałobny przemarsz oddziałów garnizonu moskiewskiego, które brały udział w kondukcie pogrzebowym. Nad Placem Czerwonym przelatują eskadry samolotów, obok Mauzoleum przechodzą żołnierze Armii Radzieckiej, którą stworzył, zahartował w bojach i powiódł ku zwycięstwom Generalissimus Józef Wissarionowicz Stalin. Oddają oni ostatnie honory wojskowe największemu Dowódcy wszystkich czasów i narodów.

*

Na wiecu żałobnym wygłosili przemówienia: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Georgij Maksymilianowicz Malenkow, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Ławrentij Pawłowicz Beria i pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Wiacesław Michajłowicz Mołotow.

Naród polski ślubuje utrwalać w pracy i walce dzieło Wielkiego Stalina

Lud pracujący Polski Ludowej na wielkich uroczystych zgromadzeniach, na zebraniach odbywających się w miastach i wsiach, składając hołd pamięci Wielkiego Stalina przyrzeka, że wierny wskazaniom największego człowieka naszych czasów kroczyć będzie wytkniętą przezeń drogą, że skupiony we Froncie Narodowym wokół Bolesława Bieruta, zacieśniając nierozerwalną przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego, walczyć będzie o zwycięskie zbudowanie socjalizmu w naszym kraju i o pokój.

Głęboki hołd nieśmiertelnemu geniuszowi Józefa Stalina wyrazili śląscy górnicy i hutnicy, chłopi, śląska inteligencja techniczna, kobiety i młodzież na uroczystym zgromadzeniu w sali Państwowej Filharmonii Śląskiej.

Z uczuciem serdecznego wzruszenia i dumy przyjęli przedstawiciele Śląska oświadczenie Sekretarza KW PZPR — J. Szydlaka, że Komitet Wojewódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Katowicach oraz Katowicki Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego dając wyraz najgłębszej miłości i czci mas pracujących śląskiego okręgu przemysłowego dla Józefa Stalina zwróciły się do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o nadanie miastu nazwy Stalinogród i województwu katowickiemu nazwy stalinogrodzkie.

„Walką i pracą udowodnimy — oświadcza J. Szydlak — że jesteśmy godni tego zaszczytnego imienia. Pomnażając nieustannie nasz wkład w budownictwo socjalistyczne, zwiększać będziemy i umacniać budowę nowej zwycięskiej epoki, epoki Lenina i Stalina".

*

Tysiączne rzesze ludu pracującego Łodzi zgromadzone w hali na Widzewie, stojąc przyjmują treść rezolucji odczytywanej przez przewodniczącą Zarządu Łódzkiego Ligi Kobiet — Steczkową. Słowa rezolucji — to ślubowanie mas pracujących Łodzi, że nauki i wskazania Wielkiego Wodza i Nauczyciela Józefa Stalina, masy pracujące Łodzi, zjednoczone we Froncie Narodowym, realizować będą z nieugiętą konsekwencją walcząc pod przewodem PZPR i wiernego ucznia Stalina — Bolesława Bieruta o szybsze zbudowanie socjalizmu, o utrwalenie pokoju.

*

Mieszkańcy Gdańska — miasta, które 8 lat temu w marcu 1945 r. dzięki zwycięstwu bohaterskiej, kierowanej genialną strategią Stalina, Armii Radzieckiej nad faszyzmem powróciło na zawsze do Macierzy, uczcili na uroczystym zgromadzeniu pamięć Wyzwoliciela naszego kraju i Wodza mas pracujących całego świata. Panuje pełna skupienia cisza.

„Przepojeni głębokim bólem składając hołd pamięci Wielkiego Stalina — zagaił zgromadzenie przewodniczący ORZZ Sikora — my, mieszkańcy Gdańska, przyrzekamy jeszcze bardziej wzmóc wysiłki, by szybciej odbudować nasze piękne miasto, którego wyzwolenie i zjednoczenie z Polską jest wiekopomnym dziełem Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina".

Delegacja narodu polskiego przybyła do Moskwy na pogrzeb Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP) Rano, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzą członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, Wiceprezes Rady Ministrów Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, Wiceprezes Rady Ministrów Hilary Minc i Sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację żegnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, generalicja W. P., przedstawiciele najwyższych władz politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był ambasador ZSRR w Polsce A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji, Bolesław Bierut i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i komitetów dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego Bolesławowi Bierutowi przedstawiciele ZG ZMP wręczyli od młodzieży polskiej wieniec z szarfami żałobnymi, na których widnieje napis:

„Wieczna chwała Józefowi Stalinowi — Młodzież Polska".

*

MOSKWA (PAP) Dnia 8 marca przybyła do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina z Przewodniczącym KC PZPR, Prezesem Rady Ministrów Bolesławem Bierutem na czele.

Na lotnisku delegację powitali zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Minister Spraw Wojskowych ZSRR Marszałek N. A. Bułganin, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. A. Malik, szef protokołu Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR — Kułażenkow oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR.

Delegację witali również ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski w otoczeniu wyższych urzędników ambasady.

*

Delegacja narodu polskiego złożyła dnia 8 bm. w Sali Kolumnowej Domu Związków Zawodowych u trumny Józefa Wissarionowicza Stalina wieńce w imieniu KC PZPR, w imieniu Rady Państwa, Rady Ministrów, sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w imieniu Związku Młodzieży Polskiej.

Po złożeniu wieńców członkowie delegacji pełnili przy trumnie J. W. Stalina wartę honorową.

Wielką spuściznę Stalina należy nieustannie pomnażać i strzec jak źrenicy oka

Przemówienie Ł. P. Berii na wiecu żałobnym

DRODZY TOWARZYSZE! PRZYJACIELE!

Trudno wyrazić słowami uczucie wielkiego smutku, jakie ogarnęło w tych dniach naszą Partię i narody naszego kraju, całą postępową ludzkość.

Zabrakło Stalina — wielkiego Współbojownika i genialnego Kontynuatora dzieła Lenina. Opuścił nas człowiek najukochańszy i najbliższy dla wszystkich ludzi radzieckich, dla milionów ludzi pracy na całym świecie.

Całe życie i działalność Wielkiego Stalina stanowi porywający przykład wierności idei leninizmu, przykład ofiarnej służby klasie robotniczej i całemu ludowi pracującemu, sprawie wyzwolenia mas pracujących od ucisku i wyzysku.

Wielki Lenin założył naszą Partię, doprowadził ją do zwycięstwa Rewolucji Proletariackiej.

Wraz z Wielkim Leninem jego genialny Współbojownik Stalin wzmacniał partię bolszewicką i budował pierwsze na świecie Państwo Socjalistyczne.

Po śmierci Lenina Stalin w ciągu prawie trzydziestu lat prowadził naszą Partię i kraj drogą leninowską. Stalin obronił leninizm przed licznymi wrogami, rozwinął i wzbogacił naukę Lenina w nowych warunkach historycznych.

Światłe kierownictwo Wielkiego Stalina zapewniło naszemu narodowi zbudowanie socjalizmu w ZSRR i epokowe zwycięstwo Związku Radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej. Wielki budowniczy komunizmu, genialny Wódz, nasz ukochany Stalin uzbroił naszą Partię i naród we wspaniały program budowy komunizmu.

TOWARZYSZE!

Nieutulony żal przepełnia nasze serca, niezmiernie ciężka jest nasza strata, ale i pod tym ciężarem nie ugnie się żelazna wola Partii Komunistycznej, niezachwiana pozostanie jej jedność i zdecydowana wola walki o komunizm.

Partia nasza, uzbrojona w rewolucyjną teorię Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina, czerpiąc naukę z półwiekowego doświadczenia walki o interesy klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy, wie, jak należy działać, by zapewnić zbudowanie społeczeństwa komunistycznego.

Komitet Centralny naszej Partii i Rząd Radziecki przeszły wielką szkołę Lenina i Stalina w umiejętności kierowania krajem.

W ogniu wojny domowej i interwencji, w trudnych latach walki z chaosem i głodem, w walce o uprzemysłowienie kraju i kolektywizację rolnictwa, w ciężkich latach wielkiej wojny narodowej, kiedy rozstrzygały się losy naszej ojczyzny i losy całej ludzkości, Komitet Centralny Partii i Rząd Radziecki, stojąc na czele bohaterskiej walki narodu radzieckiego, zdobyły ogromne doświadczenie w kierowaniu Partią i krajem.

Dlatego też narody Związku Radzieckiego mogą nadal polegać niezawodnie na Partii Komunistycznej, na jej Komitecie Centralnym i na swoim Rządzie Radzieckim.

Wrogowie państwa radzieckiego liczą na to, że poniesiona przez nas ciężka strata doprowadzi do rozprzężenia i zamieszania w naszych szeregach.

Daremne są ich rachuby: czeka ich okrutne rozczarowanie.

Kto nie jest ślepy, widzi, że Partia nasza w trudnych dla niej dniach zespala jeszcze ściślej swoje szeregi, że jest ona jednolita i niezachwiana.

Kto nie jest ślepy, widzi, że w tych bolesnych dniach wszystkie narody Związku Radzieckiego w braterskiej jedności z wielkim narodem rosyjskim zespoliły się jeszcze ściślej wokół Rządu Radzieckiego i Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej. **Naród radziecki jednomyślnie popiera zarówno wewnętrzną jak i zewnętrzną politykę Rządu Radzieckiego.**

Nasza polityka wewnętrzna oparta jest na nierozerwalnym sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa kołchozowego, na braterskiej przyjaźni narodów naszego kraju, na trwałym zjednoczeniu wszystkich narodowych republik radzieckich w systemie jednego, wielkiego państwa wielonarodowego — Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Polityka ta zmierza do dalszego umocnienia potęgi ekonomicznej i wojskowej naszego państwa, do dalszego rozwoju gospodarki narodowej, do maksymalnego zaspokajania rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa radzieckiego.

Robotnicy, chłopstwo kołchozowe, inteligencja naszego kraju mogą pracować spokojnie i z ufnością, wiedząc, iż Rząd Radziecki troskliwie i nieustannie ochraniać będzie ich prawa, utrwalone w Konstytucji Stalinowskiej.

Nasza polityka zagraniczna jest wyraźna i zrozumiała. Od pierwszych dni istnienia władzy radzieckiej Lenin określił politykę zagraniczną państwa radzieckiego jako politykę pokoju. Tę politykę pokoju nieugięcie realizował wielki kontynuator dzieła Lenina, nasz genialny Wódz Stalin.

Polityka zagraniczna Rządu Radzieckiego będzie nadal Leninowsko-Stalinowską polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na podstawie wzajemności.

Rząd Radziecki będzie jeszcze bardziej umacniać braterski sojusz i przyjaźń, współpracę we wspólnej walce o pokój na całym świecie, szeroką współpracę ekonomiczną i kulturalną z wielką Chińską Republiką Ludową, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Nasi bracia i przyjaciele za granicą mogą być przekonani, że Partia Komunistyczna i narody Związku Radzieckiego wierne sztandarowi proletariackiego internacjonalizmu, sztandarowi Lenina-Stalina, będą nadal umacniać i rozwijać więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Głębokie uczucie przyjaźni łączy nasz naród z bohaterskim narodem koreańskim walczącym o swą niezawisłość.

Nasi wielcy Wodzowie, Lenin i Stalin, uczyli nas, byśmy nieustannie podnosili i zaostrzali czujność Partii i narodu wobec knowań i intryg wrogów Państwa Radzieckiego.

Obecnie musimy jeszcze bardziej wzmóc naszą czujność.

Niechaj nikt nie sądzi, że wrogowie Państwa Radzieckiego potrafią nas zaskoczyć.

Nasze waleczne siły zbrojne wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia dla obrony ojczyzny radzieckiej. **Nasi żołnierze i marynarze, oficerowie i generałowie, wzbogaceni doświadczeniem wielkiej wojny narodowej, potrafią należycie przyjąć każdego agresora, który ośmieli się napaść na nasz kraj.**

Siła i niezłomna moc naszego państwa polega nie tylko na tym, że ma ono zahartowaną w bojach ,okrytą chwałą armię. Potęga Państwa Radzieckiego tkwi w jedności narodu radzieckiego, w jego zaufaniu do Partii Komunistycznej czołowej siły społeczeństwa radzieckiego, w zaufaniu narodu do swego Rządu Radzieckiego. Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki wysoko cenią to zaufanie narodu.

Naród radziecki z jednomyślną aprobatą przyjął uchwałę Komitetu Centralnego naszej Partii. Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w sprawie przeprowadzenia niezwykle ważnych zarządzeń zmierzających do zapewnienia nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju.

Jedną z tych ważnych uchwał jest powołanie na stanowisko przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich utalentowanego ucznia Lenina i wiernego współbojownika Stalina — Georgija Maksymilianowicza Malenkowa.

Uchwały powzięte przez najwyższe organy partyjne i państwowe naszego kraju były wymownym wyrazem całkowitej jedności i zwartości w kierownictwie Partii i Państwa.

Ta jedność i zwartość w kierownictwie kraju jest rękojmią pomyślnego wcielenia w życie polityki wewnętrznej i zagranicznej, wykutej w ciągu lat przez naszą Partię i Rząd pod przewodem Lenina i Stalina.

Stalin, tak samo jak Lenin, pozostawił naszej Partii i krajowi wielką spuściznę, której strzec należy jak źrenicy oka i nieustannie pomnażać.

Wielki Stalin wychował i skupił wokół siebie zespół wypróbowanych w bojach przywódców, którzy opanowali Leninowsko-Stalinowską sztukę kierownictwa. Na ich to barki spadła historyczna odpowiedzialność za doprowadzenie do zwycięskiego końca wielkiego dzieła, zapoczątkowanego przez Lenina i kontynuowanego pomyślnie przez Stalina.

Narody naszego kraju mogą być pewne, że Partia Komunistyczna i Rząd Związku Radzieckiego nie będą szczędziły sił i życia, ażeby utrzymać żelazną jedność szeregów Partii i jej kierownictwa, umacniać niewzruszoną przyjaźń narodów Związku Radzieckiego, umacniać potęgę Państwa Radzieckiego, dochować niezmiennie wierności ideom marksizmu-leninizmu i, w myśl nakazów Lenina i Stalina, doprowadzić kraj socjalizmu do komunizmu.

Wieczna chwała naszemu ukochanemu, drogiemu Wodzowi i Nauczycielowi — Wielkiemu Stalinowi!

Wierna nakazowi nieśmiertelnego Stalina

Armia Radziecka zawsze spełni z honorem swój święty obowiązek wobec Ojczyzny

MOSKWA (PAP) Prasa ogłosiła 8 marca 1953 r. następujący rozkaz Ministra Spraw Wojskowych ZSRR Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina do Armii Radzieckiej:

Towarzysze żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie i generałowie! Wielkie nieszczęście dotknęło nasz naród, naszą armię. Zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Wielki Wódz Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, kierownik państwa radzieckiego Wielki Stalin. Zabrakło wśród nas genialnego stratega Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej Partii, naszemu narodowi i jego armii, ludziom pracy całego świata. Całe swe życie Towarzysz Stalin poświęcił bez reszty sprawie narodu, sprawie budowy komunizmu. Lenin i Stalin tworzyli, wychowywali i hartowali potężną partię komunistów, tworzyli i umacniali państwo radzieckie i jego siły zbrojne.

Z imieniem Wielkiego Stalina związana jest nierozerwalnie cała historia Armii Radzieckiej, jej zwycięstwa w okresie wojny domowej i wielkiej wojny narodowej. Pod przewodem swego Wodza naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina i wykonując jego genialne plany, radzieckie siły zbrojne rozgromiły doszczętnie Niemcy faszystowskie i Japonię imperialistyczną, obroniły wolność i niezależność swej ojczyzny, uratowały narody Europy i Azji od niewoli faszystowskiej.

Pogrążona w głębokim bólu Armia Radziecka chyli swe sztandary bojowe nad trumną swego genialnego Wodza.

Towarzysze żołnierze i podoficerowie, oficerowie i generałowie! Zewrzyjmy jeszcze bardziej swe szeregi wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Żegnając się z drogim i ukochanym Nauczycielem i Wodzem Towarzyszem Stalinem, złóżmy przysięgę, że będziemy zwiększać nieustannie potęgę bojową Armii Radzieckiej i wzmacniać jej gotowość bojową oraz czujność, że będziemy skutecznie ochraniać twórczą pracę narodu radzieckiego i stać czujnie na straży interesów państwowych Związku Radzieckiego.

Naród radziecki może być pewny, że jego armia — wierna nakazowi nieśmiertelnego Stalina — jest zawsze gotowa spełnić z honorem swój święty obowiązek wobec ojczyzny radzieckiej.

Minister Spraw Wojskowych ZSRR
Marszałek Związku Radzieckiego
N. A. Bułganin.

*

Minister Marynarki Wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. Kuźniecow również wydał rozkaz w związku ze śmiercią Józefa Stalina.

Krocząc wiernie i godnie śladami Stalina

wzmacniamy jedność i zwartość narodów ZSRR

Przemówienie W. M. Mołotowa

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W dniach tych przeżywamy wszyscy wielką żałobę — zgon Józefa Wissarionowicza Stalina, stratę Wielkiego Wodza, a jednocześnie bliskiego, ukochanego, bezgranicznie drogiego człowieka. I my, starzy i bliscy przyjaciele, i miliony, miliony ludzi radzieckich, jak i masy pracujące we wszystkich krajach, na całym świecie, żegnają dzisiaj Towarzysza Stalina, którego wszyscyśmy tak kochali i który zawsze żyć będzie w naszych sercach.

Towarzysz Stalin nazywał siebie uczniem Lenina, wraz z którym tworzył i zbudował naszą wielką Partię Komunistyczną, wraz z którym kierował rewolucyjną walką ludu przeciwko caratowi i kapitalizmowi, o obalenie jarzma obszarników i kapitalistów w naszym kraju, wraz z którym stworzył i zbudował nasze socjalistyczne Państwo Radzieckie, wraz z którym założył podwaliny pod rozwijającą się w naszych oczach braterską współpracę i zjednoczenie wielkich i małych narodów. Stalin to wielki kontynuator wielkiego dzieła Lenina.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej z Towarzyszem Stalinem na czele naród radziecki zbudował socjalizm w naszym kraju i podjął realizację wielkiego programu nieustannego podnoszenia dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego; odniósł epokowe zwycięstwo nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej i tym samym zdecydowanie osłabił siły zewnętrznych wrogów ZSRR; wyprowadził Związek Radziecki ze stanu izolacji międzynarodowej, zapewniając powstanie niezwyciężonego obozu miłujących pokój państw, liczących 800 milionów mieszkańców; otworzył przed naszym krajem promienne perspektywy zbudowania społeczeństwa komunistycznego, opartego na wolnej pracy na prawdziwej równości i prawdziwym braterstwie ludzi. Możemy być słusznie dumni z tego, żeśmy ostatnich 30 lat żyli i pracowali pod kierownictwem Towarzysza Stalina.

Wychował nas Lenin i Stalin. Jesteśmy uczniami Lenina i Stalina. I zawsze pamiętać będziemy, czego uczył nas do ostatnich dni Stalin, chcemy bowiem być wiernymi i godnymi uczniami, idącymi w ślady Lenina, wiernymi i godnymi, idącymi w ślady Stalina.

Całe życie Towarzysza Stalina, opromienione słonecznym blaskiem wielkich idei natchnionego bojownika ludu o komunizm, jest dla nas żywym i życiodajnym przykładem.

Stalin wyszedł z ludu, czuł zawsze najściślejszy związek z ludem, z klasą robotniczą i pracującym chłopstwem, poświęcał ludowi wszystkie swe potężne siły, cały swój wielki geniusz. Będąc jeszcze młodzieńcem, Stalin swym światłym umysłem ujrzał i do głębi zrozumiał, że w naszych czasach lud może znaleźć drogę do szczęśliwego życia tylko na szlaku walki o komunizm. To właśnie określiło jego drogę życiową. **Stalin poświęcił się bez reszty, poświęcił całe swe życie walce o komunizm, ofiarnej walce o szczęście mas pracujących, o szczęście ludu.**

Stalin umiał zawsze łączyć codzienną, niełatwą działalność komunisty-rewolucjonisty wśród mas robotniczych z głębokim studiowaniem teorii marksizmu.

Wyjątkowy talent Towarzysza Stalina, jako niezrównanego organizatora naszej Partii i państwa radzieckiego oraz genialnego teoretyka marksizmu-leninizmu, rozwinął się w pełni w latach rewolucji i budownictwa socjalizmu.

W ciągu tych lat Partia nasza wyrosła, rozwinęła się i przekształciła się w wielką kierowniczą siłę rewolucji socjalistycznej w naszym kraju oraz nabrała znaczenia przewodniej siły w całym międzynarodowym ruchu robotniczym.

W ciągu tych lat wielonarodowe Państwo Radzieckie, które stało się wzorem urzeczywistnienia w praktyce przyjaźni i braterskiej współpracy narodów — w ciągu tych lat nasze państwo, opierając się na klasie robotniczej i chłopstwie kołchozowym, okrzepło jako państwo zwycięskiego socjalizmu i wkroczyło na drogę budowy społeczeństwa komunistycznego. Gigantyczna rola w kierowaniu całym tym dziełem, całym rozwojem sił naszej Partii i Państwa Radzieckiego, przypada Towarzyszowi Stalinowi.

W ciągu tych lat Stalin nie tylko sprawował codzienne kierownictwo budownictwem socjalistycznym w ZSRR. Pracował on stale nad teoretycznymi problemami budownictwa komunistycznego w naszym kraju i nad całokształtem problemów rozwoju międzynarodowego, opromieniając światłem nauki marksizmu-leninizmu drogi dalszego rozwoju ZSRR, prawa rozwoju socjalizmu i kapitalizmu we współczesnych warunkach. Uzbroił on naszą Partię i cały naród radziecki w nowe, niezwykle ważne odkrycia nauki marksistowsko - leninowskiej, które na okres wielu lat oświetlają nasz marsz naprzód do zwycięstwa komunizmu.

W latach wojny domowej Stalin bezpośrednio kierował tworzeniem i organizowaniem sił Armii Czerwonej i jej pełnymi chwały działaniami wojennymi na najbardziej decydujących frontach. Stalin, jako dowódca naczelny w latach wielkiej wojny narodowej, poprowadził kraj nasz do zwycięstwa nad faszyzmem, które radykalnie zmieniło sytuację w Europie i w Azji.

Wiernie i godnie iść w ślady Stalina — znaczy zawsze pamiętać i nieustannie troszczyć się o umocnienie Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, zapewniając należytą gotowość radzieckich sił zbrojnych w razie jakiegokolwiek wypadu agresora przeciwko naszemu krajowi.

Iść wiernie i godnie w ślady Stalina — znaczy również wykazywać należytą czujność i hart w walce przeciwko wszelkim knowaniom naszych wrogów, agentów agresywnych państw imperialistycznych.

Nasze państwo radzieckie nie ma żadnych agresywnych celów i ze swej strony nie uznaje ingerencji w sprawy innych państw. Nasza polityka zagraniczna, znana na całym świecie, jako stalinowska pokojowa polityka zagraniczna, jest polityką obrony pokoju między narodami, jest niewzruszoną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, które do tego również dążą. Taka polityka zagraniczna odpowiada podstawowym interesom narodu radzieckiego, a jednocześnie interesom wszystkich innych miłujących pokój narodów.

W kraju naszym stworzono na zasadzie radzieckiej takie wielonarodowe państwo, którego trwałość, nieustanny wzrost potęgi materialnej i rozwój kultury narodów, nie ma przykładu w dziejach. W tym wszystkim, a zwłaszcza w rozwoju nowych przyjaznych stosunków między narodami naszego kraju, Towarzyszowi Stalinowi przypada szczególna, wyjątkowo ważna rola. Stalin przy tym nie tylko kierował rozwojem naszego wielonarodowego państwa radzieckiego w ciągu wielu lat, lecz również oświetlił z teoretycznego punktu widzenia niezwykle ważne współczesne problemy kwestii narodowej i kolonialnej, przyczyniając się i tutaj do rozwoju naukowych podstaw marksizmu-leninizmu.

W obecnych warunkach wszystko to ma szczególnie ważne znaczenie, zwłaszcza w związku z powstaniem państw demokracji ludowej i rozwojem ruchu narodowo-wyzwoleńczego w koloniach i krajach zależnych.

Wierne zasadom proletariackiego internacjonalizmu narody ZSRR rozwijają i nieustannie umacniają braterską przyjaźń i współpracę z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

W tych ciężkich dniach wszyscy widzimy szczególnie dobrze i stale odczuwamy, jak potężną, niewzruszoną i wierną ostoją narodu radzieckiego jest nasza Partia Komunistyczna, jej żelazna jedność, jej nierozerwalna więź z masami pracującymi. Nasza Partia w myśl nakazów Wielkiego Stalina, wskazuje nam jasny kierunek dalszej walki o wielką sprawę zbudowania komunizmu w naszym kraju. Powinniśmy jeszcze bardziej, jeszcze silniej zespolić się wokół Komitetu Centralnego naszej Partii, wokół Rządu Radzieckiego.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w naszych sercach, w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości. Sława jego wielkich czynów dla dobra i szczęścia naszego narodu i mas pracujących całego świata żyć będzie wiecznie!

Życie i dzieło Józefa Stalina natchnieniem i drogowskazem w walce o pokój, postęp i socjalizm

W sali Kolumnowej Domu Związków 7 marca 1953 r. Kierownicy Partii i Rządu przy trumnie Towarzysza Józefa Stalina.

Do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej na ręce Prezesa Rady Ministrów Przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta, na ręce Ambasadora ZSRR w Warszawie A. A. Sobolewa, do konsulatów ZSRR w różnych miastach w całej Polsce, bezpośrednio do organizacji masowych i do zakładów pracy w ZSRR, społeczeństwo polskie śle dziesiątki tysięcy listów i depesz, w których wyraża swą nierozerwalną jedność z ludźmi radzieckimi w ich ciężkim bólu.

Jednocześnie ludzie pracy całej Polski w gorących słowach zapewniają ludzi radzieckich, że wzraz z nimi z imieniem Stalina głęboko wyrytym w sercach walczyć będą o zwycięstwo wielkiego dzieła Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, dzieła obrony pokoju, wolności i niepodległości narodu, które znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Szczególnie wiele depesz i listów śle do braci radzieckich przodująca siła narodu polskiego — klasa robotnicza.

„Górnicy polscy okryci głęboką żałobą z powodu śmierci ukochanego i najbliższego nam człowieka, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina, pragną zapewnić Was, drodzy towarzysze, że będą nieugięcie realizować jego nieśmiertelne wskazania" — stwierdza ZG Zw. Zaw. Górników w liście do górników radzieckich.

„Życie i dzieło Józefa Stalina — piszą kolejarze polscy do kolejarzy radzieckich — będzie dla nas natchnieniem i drogowskazem w codziennej pracy i walce o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, o zwycięstwo idei pokoju, postępu i wolności na całym świecie".

*

Zarząd Główny Zw. Zaw. Nauczycielstwa Polskiego pisze w depeszy do nauczycieli radzieckich:

„Pogłębimy naszą pracę wychowawczą w duchu głębokiej przyjaźni dla narodów radzieckich, głębokiej czci i miłości dla Wielkiego nieśmiertelnego dzieła, które swym życiem, pracą i walką stworzył Józef Stalin".

*

Tysiące listów i depesz ślą ludzie nauki, kultury i sztuki. Zarząd Główny Zw. Literatów Polskich w depeszy do pisarzy radzieckich stwierdza:

„Zgon Józefa Stalina odczuwamy jako zgon serdecznego przyjaciela pisarzy i wszystkich postępowych twórców. Tym ściślej skupimy się pod sztandarem, którego niestrudzonym Chorążym był Józef Stalin, pod sztandarem walki o pokój, demokrację i socjalizm, o postępową kulturę ludzkości".

„Inżynierowie i technicy polscy — głosi inna depesza — zrzeszeni w NOT z głębokim bólem przyjęli wiadomość o zgonie Józefa Stalina. Jego imię dla naukowców inżynierów i techników polskich związane jest nierozerwalnie z wielkimi sukcesami Waszej przodującej socjalistycznej nauki i techniki radzieckiej. Pragniemy zapewnić Was, drodzy towarzysze i przyjaciele, że ustokrotnimy nasze wysiłki dla dalszego wzmocnienia zwartości i siły Światowego Obozu Pokoju i Postępu".

Również młodzież polska wysyła liczne listy i depesze do młodzieży radzieckiej.

Rada Naczelna Zrzeszenia Studentów Polskich stwierdza w swym liście do młodzieży radzieckiej:

„W tych ciężkich chwilach studenci polscy zapewniają Was, że wytężą wszystkie swe siły, aby opanować olbrzymi dorobek naukowy Towarzysza Stalina. Studiując jego dzieła i życie czerpać będziemy siły do nauki i pracy, do naszej walki jaką prowadzimy, wraz z całą młodzieżą polską skupieni wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, zachowanie i utrwalenie pokoju na całym świecie".

Zwierając swe szeregi całe społeczeństwo polskie śle listy do społeczeństwa radzieckiego.

Zarząd Główny ZBoWiD pisze:

„Zapewniamy naród radziecki, któremu zawdzięczamy odzyskanie niepodległości naszej ojczyzny, że jeszcze bardziej zacieśniać będziemy nierozerwalne więzy przyjaźni i braterstwa, zadzierżgnięte we wspólnych walkach wyzwoleńczych, jeszcze ofiarniej pracować będziemy dla zwycięstwa socjalimu w naszej Ojczyźnie".

Działacze katoliccy w liście swym do Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta stwierdzają:

„Wszyscy Polacy, którym droga jest sprawa Ojczyzny i postępu ludzkości skupiają się w szeregach Frontu Narodowego, wszyscy bezpartyjni tym silniej i konsekwentniej postanawiają współpracować z partią klasy robotniczej dla realizacji ogólnoludzkich i ogólnonarodowych wartości.

Pragniemy ze swej strony dać wyraz narastającej świadomości ideowo-politycznej katolików polskich, którzy pełni smutku i poczucia doniosłości wydarzenia historycznego, rozumieją potrzebę jeszcze większego pogłębienia jedności narodowej i bezwzględnego odpierania wszelkich prób zakłócenia tej jedności ze strony wojennego obozu kapitalistycznego, ze strony wrogów wewnętrznych i zewnętrznych".

*

NOWY JORK (PAP). Szef delegacji polskiej na sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ złożył prasie amerykańskiej następujące oświadczenie:

— Delegacja polska jest do głębi wstrząśnięta wiadomością o zgonie Generalissimusa Józefa Stalina i pogrążona jest w najgłębszym żalu wraz z całym narodem polskim.

Polska straciła największego i najlepszego przyjaciela, jakiego kiedykolwiek miała w swej długiej historii.

Odszedł wielki bojownik o pokój na świecie i o współpracę między narodami. Genialna polityka i strategia Józefa Stalina umożliwiły powstanie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Odszedł największy człowiek naszej ery. Idee Stalina będą zawsze drogowskazem, jak walczyć o pokój i o szczęście ludzkości.

Moskwa. Dom Związków.

Władysław Broniewski

Słowo o Stalinie

(Fragmenty poematu)

„Rewolucja — parowóz dziejów..."
Chwała jej maszynistom!
Cóż, że wrogie wiatry powieją?
Chwała płonącym iskrom!

Chwała tym, co wśród ognia i mrozu
jak złom granitowy trwali,
jak wcielona wola i rozum,
jak Stalin.

Przeleciały watahy lotne
białogwardyjskiej konnicy...
Trwał, jak skała samotny,
Carycyn.

Parły niemieckie kolumny,
waliły stalowym gradem,
aż padły pod pięknym i dumnym
Stalingradem.

Pokój, pokój, pokój!
Pokojem oddycha świat.
Ty go strzeżesz, opoko,
Związku Republik Rad.

* * *

Wiek dwudziesty rozłupał atom.
Runęła Hiroszima.
Atom zawisnął nad światem —
Czy nic go nie powstrzyma?

Czy nowa wojna? — czy Wał Turgajski
stłuc jak łupinę orzecha?!
Kraju Republik nowe twórz bajki:
wstecz niech popłynie rzeka!

Odwrócimy łożyska rzek
i pustynię wodą użyźni,
popędzimy dwudziesty wiek
ku szczęściu światowej ojczyzny!

Wiatry pustynne — wstecz!
Pragniemy wiedzieć, nie wierzyć.
Budujemy Pospolitą Rzecz
robotników, chłopów, żołnierzy.

* * *

Miliony ludzi Związku Rad i krajów idących drogą Socjalizmu tworzą świat nowy, niosąc w sercach i na ustach imię STALIN.

Ludowa armia chińska wypędza ze swego kraju przemoc obcą i niewolę pieniądza. Kroczy naprzód z imieniem STALIN.

W Vietnamie, Burmie, na wyspach Malajskich bojownicy wolności, niepodległości i sprawiedliwości walczą przeciw kolonizatorom wołając: STALIN!

Górnicy francuscy trwają w strajkach i wyciągają dłonie na wschód z okrzykiem: STALIN!

Chłopi włoscy zajmują obszarnicze nieużytki i odpędzani gwałtem, wołają: STALIN!

Poeta, wypędzony ze swej ojczyzny za umiłowanie wolności i sprawiedliwości społecznej, piękny poeta chilijski pisze poemat o STALINIE.

Zmiażdżona okrutnie Warszawa dźwiga swe okrwawione cegły tym szybciej z imieniem STALINA.

Wszędzie na świecie, gdzie sięga przemoc pieniądza, bagnet żołdaka i pałka policjanta, ludzie walczą i będą zwyciężali z imieniem STALINA.

Setki milionów ludzi wołają: STALIN! STALIN! STALIN!

* * *

Piękne i groźne jest morze,
gdy pędzi po falach szkwał,
piękny jest w niebie orzeł
nad szczytami urwistych skał,

piękny jest napór i trwanie
piękny jest lot i polot:
morze zatrzyma granit,
orła wyprzedzi samolot,

myśli wyprzedzą czyny,
czyny legną opoką...
Chwała imieniu Stalina!
Pokój światu, pokój...

Tadeusz Gicgier

Na wieść o śmierci Józefa Stalina

Kiedy nad śmiercią Twoją rozełkał się Szopen,
a dźwięk żałobny prawdę potwierdził okrutną —
myśl ma jak ptak zraniony ociężałym lotem
we flag okrytych kirem uderzyła płótno.

I nie wiem czemu, tamte zobaczyłem flagi,
i Twych, o Wielki Wodzu, styczniowych żołnierzy
wkraczających do miasta... i drgające wargi
starca, który — chcąc wolność ujrzeć — tu nadbieżył...

Pamięć owej radości ostry przeszył ból.
W czarnych szlocha klawiszach niewymowna strata:
oto przebita tarcza, co przez długie lata
tysiące istnień ludzkich chroniła od kul.

Człowiek w nieszczęściu szuka drugiego człowieka:
tak nas, o Towarzyszu, zgon zespoli Twój.
Przyrzekamy Ci mocno: choć droga daleka,
ten, w którymś żył i żyjesz — my wygramy bój.

Zebranie żałobne załogi Moskiewskiej Fabryki Samochodów im. Józefa Stalina.

Wszystkie siły, zdolności, myśli i uczucia poświęcimy walce o całkowite zwycięstwo

nieśmiertelnej sprawy Stalina

Przemówienie członka Biura Politycznego KC PZPR, Min. Kontroli Państw. Franciszka Jóźwiaka-Witolda wygłoszone w czasie żałobnej manifestacji ludności Warszawy ku czci Józefa Stalina

TOWARZYSZE!
DRODZY PRYJACIELE!

W Moskwie, na Placu Czerwonym, pochyliły się dziś kirem okryte czerwone sztandary nad trumną największego Geniusza naszych czasów, człowieka najbardziej ukochanego przez wszystkich prostych ludzi na świecie — Józefa Stalina.

Pochylają się dziś czerwone, kirem okryte sztandary na całej kuli ziemskiej, oddając hołd pamięci Wodza i Nauczyciela proletariatu światowego.

Pochylają się dziś nasze okryte żałobą sztandary, oddając hołd wielkiemu Wyzwolicielowi narodów, Człowiekowi, któremu zawdzięczamy wolność naszej Ojczyzny, zjednoczenie z Macierzą prastarych ziem polskich, wyzwolenie z jarzma ucisku, niewoli i poniżenia.

Na całym świecie, wszędzie, gdzie bije serce prostego człowieka, chylą się głowy przed Tym, którego nieśmiertelne imię było, jest i na zawsze pozostanie symbolem wolności, sprawiedliwości i pokoju.

W tym dniu łączymy się w uczuciach głębokiego bólu, ale i głębokiej braterskiej solidarności z narodami Związku Radzieckiego. Ból nasz jest wspólny i wspólna jest nasza pewność, że wielka sprawa Stalina — sprawa komunizmu i pokoju — zwycięży.

Okryci żałobą, zwarci — ramię przy ramieniu z narodami radzieckimi — narody krajów demokracji ludowej, ludzie pracy i ludzie pragnący pokoju na całym świecie — oddajemy dziś hołd wielkiemu Wodzowi Rewolucji, Budowniczemu komunizmu, Chorążemu Pokoju. Jednocześnie manifestujemy swą nierozerwalną więź ideową i solidarność z bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, swą niezłomną wolę walki o realizację idei, którym poświęcone było wielkie, ofiarne życie Józefa Stalina.

Życie Wielkiego Stalina — to nieprzerwane pasmo bohaterskiej, pełnej poświęceń, ofiarnej walki o wyzwolenie człowieka, o obalenie przemocy i wyzysku, to wielki wkład w rozwinięcie idei marksizmu - leninizmu.

Wielkie imię Stalina łączy się nierozerwalnie z walką o sprawę proletariatu, z walką o wolność i sprawiedliwość społeczną, z walką o socjalizm i pokój.

Trudno pogodzić się z myślą, że przestało bić wielkie, gorące serce Człowieka, którego imię stało się symbolem szczęścia, wolności, pokoju.

Nieśmiertelne imię Stalina jest szczególnie drogie narodowi polskiemu. Nie ma takiego zakątka ziemi polskiej, nie ma takiego miasta, nie ma takiej fabryki, huty czy kopalni, która by nie odczuła serdecznej troski wielkiego serca Stalina, wielkiej pomocy naszych braci radzieckich. Nie ma takiej dziedziny życia narodu polskiego, nie ma takiego odcinka pracy i walki naszej Partii, gdzie by nie były nam pomocne nauki Stalina, rady Stalina, ciepłe i serdeczne słowo Stalina.

Przestało bić serce Wielkiego Geniusza Stalina — ale jednym, silnym i potężnym rytmem biją dziś serca milionów prostych ludzi na całym świecie, którzy pochylając swe sztandary ślubują niezłomnie walczyć o zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Stalina.

Przestały patrzeć czujne, orle oczy Stalina — ale orli i ostry jest wzrok wielkiej Partii Lenina - Stalina — Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Mocniej zacisnęły się ręce wypróbowanego kierownictwa Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego. Mocniej zacisnęły się pięści proletariatu całego świata, mocniej zwarły się wokół sztandaru Stalina narody budujące socjalizm.

Grubo się mylą piraci z Wall Street, jeśli przypuszczają, że śmierć Stalina zmniejszy naszą gotowość bojową, naszą czujność, naszą braterską, nierozerwalną jedność.

Stalin nie żyje, ale żyje, walczy i zwyciężać będzie w tej walce Wielka Partia Lenina - Stalina. Dwaj najwięksi geniusze naszej epoki Lenin i Stalin wypiastowali potężną, silną i zwartą jak monolit, zahartowaną jak stal Partię — nauczycielkę i przewodniczkę wszystkich komunistycznych i robotniczych partii. Siła Wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest niezwyciężona jak nieśmiertelne są idee Wodzów Rewolucji proletariackich Lenina-Stalina.

Nieśmiertelne nauki Stalina, nieśmiertelna siła Jego idei owładnęła milionami ludzi i stała się potężną, materialną siłą, zdolną zwycięsko kontynuować Jego wielkie dzieło aż do pełnego zwycięstwa wszystkich ludzi pracy.

Gangsterzy amerykańscy niezdolni są nawet zrozumieć w czym tkwi potęga i nieśmiertelność Stalina — cóż bowiem mogą wiedzieć o nieśmiertelności ci, którzy za życia są już trupami, rozkłada się bowiem i gnije ustrój, któremu służą, umierający jest system, który usiłują uratować od zagłady.

System kapitalistyczny gnije i rozkłada się, ale tym niebezpieczniejsze, tym bardziej groźne i trujące są jego wyziewy, tym bardziej zwyrodniałych i zbrodniczych metod chwyta się kapitalizm w walce przeciwko krajom socjalizmu i pokoju. Oto dlaczego trzeba, towarzysze, wzmóc czujność.

Stalin, geniusz ludzkości, uczył nas, abyśmy byli czujni, abyśmy nigdy nie poddawali się nastrojom samouspokojenia, abyśmy bezlitośnie zwalczali brak czujności — gapiostwo.

Zewrzemy jeszcze mocniej nasze szeregi. Zaostrzymy naszą czujność wobec nikczemnych zakusów amerykańskich podżegaczy wojennych, wzmacniać będziemy siłę i gotowość bojową naszego Ludowego Wojska. Podnosić będziemy obronność naszej ukochanej Ojczyzny. Demaskować i unieszkodliwiać będziemy wrogów i dywersantów, szpiegów i sabotażystów.

Skupieni wokół naszej Partii i naszego Komitetu Centralnego, wokół Towarzysza Bieruta, biorąc wzór z wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — będziemy nieustannie pogłębiać i rozszerzać naszą więź z wielomilionowymi masami bezpartyjnych.

Kierując narodem, ucząc masy pracujące — będziemy się uczyli od mas, będziemy pilnie przysłuchiwać się głosowi mas — pomni nauk Stalina, że autorytet i siła Partii opiera się na zaufaniu klasy robotniczej, na poparciu Partii przez masy bezpartyjne.

Towarzysze!

Skupieni wokół naszej Partii, wokół Rządu Ludowego, wokół wiernego ucznia Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta, my członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i każdy, komu droga jest sprawa budownictwa socjalizmu i walki o pokój — ślubujemy, że na wieczne czasy zachowamy w pamięci nieśmiertelnego Stalina. Wiecznie żywa i głęboka będzie nasza miłość do wielkiego Przyjaciela narodu polskiego.

Z Jego genialnych dzieł czerpać będziemy wiedzę i natchnienie w naszej codziennej pracy i walce.

Umacniać i pogłębiać będziemy braterską, wieczystą przyjaźń narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Uczyć się będziemy czujności i hartu od wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Jeszcze silniej kochać będziemy naszą sprawę, jeszcze mocniej nienawidzieć będziemy naszych wrogów.

Wszystkie swe siły, wszystkie swe zdolności, wszystkie swe myśli i uczucia poświęcimy walce o całkowite zwycięstwo wielkich idei Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina.

Sprawa Stalina jest nieśmiertelna.

Sprawa Stalina zwycięży.

W walce o jeszcze pełniejszą jedność narodu o pokój i socjalizm

natchnieniem będzie imię Wielkiego Stalina

Przemówienie Wiceprezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza

BRACIA — POLACY!

Dziś w dniu wielkiej żałoby, gdy pełne bólu serca setek milionów ludzi na całym świecie żegnają Wielkiego Stalina — lud Warszawy, dając wyraz swoim uczuciom — manifestuje zdecydowaną wolę całego narodu polskiego, aby nieśmiertelne i fundamentalne zdobycze ludzkości i zdobycze naszego narodu, które przyniosła nam epoka stalinowska, aby dzieło Wielkiego Stalina w sercach, umysłach i czynach naszych, czynach milionów Polaków ponieść dalej drogą, którą wytyczył nam Stalin.

Jest to droga nieustępliwej walki z wrogami, droga dalszego utrwalania niepodległości, droga podnoszenia siły naszego Państwa, droga podnoszenia dobrobytu i kultury najszerszych mas, droga dalszej wspólnej i solidarnej z innymi narodami walki o najświętsze wartości ludzkiego życia — o sprawiedliwość społeczną, o wyzwolenie człowieka, o wolność narodów — o socjalizm, o pokój.

Jest to droga ku której poprzez dziesiątki lat ucisku i niewoli przebijał się w ofiarnej i krwawej walce z wyzyskiwaczami i zaborcami lud pracujący.

Jest to droga polskiej bohaterskiej klasy robotniczej, droga proletariatczyków i męczenników warszawskiej Cytadeli, droga która prowadziła poprzez sanacyjne więzienia i Berezę Kartuską, droga którą przebijali się na czele ludu pracującego przez mroki hitlerowskiej okupacji ku Polsce Ludowej Nowotko, Finder i Fornalska.

Jest to droga polskich chłopów walczących z pańszczyzną i obszarniczym uciskiem, jest to ta sama droga, którą kroczyli Kościuszko, Staszic i Ściegienny, Dembowski i Jarosław Dąbrowski.

Jest to droga, na której najbardziej pokrzywdzeni i upośledzeni, walczyli o swoje wyzwolenie, równocześnie droga najbardziej patriotycznych i najbardziej światłych umysłów naszego narodu.

Jest to droga, na której bratersko i nierozerwalnie sprzęgły się walki polskich i rosyjskich rewolucjonistów.

Było jednak tak, jak mówił Stalin, że w tej wielowiekowej walce wyzwoleńczej „kajdany niewoli pozostawały nietknięte albo też stare kajdany zmieniały się w nowe jednako ciężkie i upokarzające", dopóki wreszcie w Rosji carskiej nie udało się uciemiężonym i zgnębionym masom pracującym zrzucić z barków panowanie obszarników i kapitalistów i wprowadzić na jego miejsce panowanie robotników i chłopów.

Kierowali tą tytaniczną walką Lenin i Stalin i ich Partia.

Kontynuował tę walkę i zbudował pierwsze Państwo Socjalizmu i obronił na czele Partii przed wściekłymi falami imperialistycznej interwencji i hitlerowskiej agresji — genialny Wódz i Nauczyciel — Józef Stalin.

W ciężkich latach wojny nadzieją wszystkich narodów zduszonych jarzmem hitlerowskiej okupacji był potężny Kraj Rad. Stamtąd przyszło dla naszego narodu ocalenie, wykute ciosami zadawanymi hitlerowcom przez niezwyciężoną Armię Radziecką i Wojsko Polskie, które Towarzysz Stalin otaczał tak serdeczną opieką.

Dziełu Józefa Stalina zawdzięczamy, że ujarzmione od wieków prastare ziemie polskie, nierozerwalnie złączyły się z ojczyzną i że naród nasz poniósł wysoko i zwycięsko sztandar budowy nowego życia na drodze walki o socjalizm.

Po raz pierwszy w historii ludzkości twórcami i bohaterami tego nowego życia są teraz — jak stale podkreślał to Józef Stalin — milionowe masy pracujące, robotnicy i chłopi.

Oto dziś bohaterzy i twórcy nowego życia — robotnicy i chłopi, inteligencja pracująca, pracujące kobiety, którym socjalizm przywrócił godność, które walczą o szczęście swych dzieci, młodzież, której socjalizm otwiera drogę w przyszłość — polskie masy pracujące za swoje przyjmują słowa wypowiedziane dziś na Placu Czerwonym przez Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Towarzysza Malenkowa, który żegnając na zawsze Józefa Stalina powiedział: **„Święty nasz obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów krajów obozu demokratycznego".**

Polskie masy pracujące oddając hołd nieśmiertelnemu Budowniczemu epoki wyzwolenia człowieka ślubują:

— że strzec będą jak źrenicy oka zdobyczy ludu pracującego;

— że jeszcze bardziej umacniać będą serdeczne więzy przyjaźni i solidarności z narodami radzieckimi i z bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego;

— że jeszcze bardziej umacniać będą solidarność z wszystkimi narodami budującymi nowe życie, z wszystkimi walczącymi o pokój, wolność i postęp, ludźmi na całym świecie, z wszystkimi, dla których Stalin i Jego dzieło jest uosobieniem wyzwolenia i szczęśliwego życia, dla których potężny Związek Radziecki i siła i zwartość całego obozu pokoju i postępu — jest realną gwarancją, że nieśmiertelna sprawa Stalina — jest sprawą zwycięską.

Masy pracujące Polski ślubują, że pod wodzą Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i wiernego ucznia Stalina — Towarzysza Bolesława Bieruta — jeszcze twardszy będzie nasz krok ku dalszym zwycięstwom, że jeszcze żarliwsza będzie nasza codzienna praca, jeszcze mocniejsza walka o pokój, jeszcze głębsza miłość naszej Ojczyzny, jeszcze większa troska o jej siłę obronną, o umacnianie niepodległości, że jeszcze większa będzie nasza czujność wobec wrogów i jeszcze pełniejsza jedność narodu w walce o pokój i socjalizm, w walce, w której natchnieniem będzie nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina.

Obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet w Polsce

Dzień 8 marca — Międzynarodowe Święto Kobiet — robotnice miast i wsi, gospodynie domowe, pracownice umysłowe i pracownice kultury i nauki obchodziły w głębokiej żałobie po śmierci Józefa Stalina. W dniu tym kobiety polskie, które dzięki zwycięstwom i bratniej pomocy Kraju Rad stały się pełnoprawnymi obywatelami i budowniczymi swej Ludowej Ojczyzny, dały wyraz swej niezłomnej woli skupienia się wraz z całym narodem wokół Partii i Rządu, wokół Bolesława Bieruta, w walce o pokój, o realizację zadań Planu 6-letniego, postanowiły, że wcielając w życie nauki nieśmiertelnego Chorążego Obozu Pokoju będą jeszcze ofiarniej pracować nad dalszym pomnożeniem sił naszego kraju.

350-tysięczny lud Stolicy w manifestacyjnym pochodzie

złożył hołd pamięci Wielkiego Stalina

W dniu żałoby narodowej 9 marca br. potężna 350-tysięczna rzesza ludności stolicy w manifestacyjnym pochodzie złożyła hołd pamięci Wielkiego Stalina. Pochód przeciągnął przed umieszczonym na wysokim postumencie popiersiem Wyzwoliciela Polski, Chorążego pokoju i wolności narodów — budowniczego komunizmu w ZSRR, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata.

Popiersie Józefa Stalina przybrane kirem, tonące w powodzi czerwonych kwiatów jaśnieje bielą na tle czerwieni trybuny, umieszczonej przed gmachem Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Na trybunie zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, członkowie najwyższych władz stronnictw politycznych, przedstawiciele Wojska Polskiego, Związków Zawodowych i organizacji społecznych.

Na trybunie obecny był ambasador ZSRR A. A. Sobolew w otoczeniu członków ambasady.

Obecni byli również przedstawiciele dyplomatyczni państw obozu pokoju.

Kilka minut po godzinie 16-ej czoło pochodu ustawia się przed trybuną. Zapada cisza. Orkiestra gra „Międzynarodówkę", którą podchwytują tłumy.

Przemawia wiceprezes Rady Ministrów, członek Biura Politycznego KC PZPR — Józef Cyrankiewicz. Następnie przemawia członek Biura Politycznego KC PZPR minister kontroli państwowej Franciszek Jóźwiak - Witold.

Podczas przemówień panuje głęboka skupiona cisza. Ludzie, którym żadne imię nie jest tak bliskie, jak imię Stalina, są głęboko wzruszeni.

Rozpoczyna się wielki pochód ludu stolicy. Idą poczty sztandarowe. Spowita czernią żałoby flaga narodowa, obok niej sztandar Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, sztandary stronnictw politycznych i organizacji społecznych.

Za sztandarami w otoku wieńców laurowych i kirów — ogromny portret Józefa Stalina. Niesie go młodzież. Nad głowami następnej zwartej grupy czerwone sztandary z wizerunkami najdroższego dla każdego człowieka pracy na całym świecie Wodza i Nauczyciela.

Dalej idą w skupionym i uroczystym milczeniu ludzie radzieccy — budowniczowie wspaniałego daru Kraju Rad — Pałacu Kultury i Nauki, tego pałacu, który nosić będzie imię Wielkiego Stalina. Wśród nich ramię przy ramieniu idą polscy robotnicy, inżynierowie i technicy z budowy pałacu. Nad głowami idących obok obramowanego żałobą portretu Józefa Stalina oraz portretu Włodzimierza Lenina portrety: Malenkowa, Berii, Mołotowa, Woroszyłowa, Chruszczowa, Bułganina, Kaganowicza.

Jeden z niesionych transparentów głosi: „Nieśmiertelne imię Stalina żyje i żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości". Radzieccy budowniczowie pałacu niosą wielkie tablice, na których widnieją słowa hymnu Kraju Rad.

Idzie nie kończącym się potokiem lud stolicy: mężczyźni, kobiety, starcy, młodzież, ojcowie i matki z dziećmi na rękach. Obok robotnika — inżynier, żołnierz Ludowego Wojska Polskiego, student uniwersytetu, dziewczęta i chłopcy w ZMP-owskich bluzach. Oczy wszystkich idących zwracają się ku postumentowi Wielkiego Stalina. Ludzie przechodzą z odkrytymi głowami. Chylą się w hołdzie sztandary i proporce. Raz po raz odrywa się ktoś od szeregów, aby u stóp postumentu złożyć kwiaty.

Dobiega końca kilkugodzinny pochód ludu Warszawy, który tak jak cały naród polski, jak cała postępowa ludzkość, najgłębszą czcią i miłością otacza pamięć nieśmiertelnego Stalina.

Ostatnim akordem hołdu ludu stolicy jest potężnie rozbrzmiewająca zwycięska pieśń walczącego Proletariatu — „Międzynarodówka".

Delegacje społeczeństwa polskiego składają wyrazy głębokiej żałoby w Ambasadzie ZSRR

W dniu 8 bm. do Ambasady ZSRR w Warszawie w dalszym ciągu tłumnie przybywały delegacje polskiego społeczeństwa, aby złożyć wyrazy głębokiego bólu, jakim śmierć Józefa Stalina przepoiła serca całego narodu.

Delegacje składają listy kondolencyjne, skierowane za pośrednictwem Ambasady do Komitetu Centralnego KPZR, do Rady Ministrów ZSRR, do społeczeństwa radzieckiego, z którym naród polski łączy się w głębokiej żałobie.

Cała Polska żegnała Wielkiego Stalina

9 marca 1953 roku, w dniu w którym naród radziecki żegnał na Placu Czerwonym największego Człowieka naszych czasów, Józefa Stalina — myśli i uczucia wszystkich Polaków biegły ku dalekiej, a jednocześnie bliskiej i drogiej sercom ludzi pracy całego świata Moskwie — stolicy pokoju i przyjaźni narodów...

Godzina 10.00. Na całej polskiej ziemi umilkła praca, zamarł w żałobie wszelki ruch, zastygła surowa cisza w hołdzie Temu, którego nieśmiertelne imię jest i będzie na zawsze pochodnią rozjaśniającą ludzkości drogę do szczęścia i pokoju.

Cisza... nieruchomieją maszyny fabryk, zatrzymują się pociągi, samochody, tramwaje. W zakładach pracy, na ulicach, w mieście i na wsi stają z odkrytymi głowami ludzie, miliony ludzi — naród.

Przy huku salw armatnich, dźwiękach syren i dzwonów — Polska w głębokim skupieniu składa hołd Wielkiemu Stalinowi i ślubuje wierność Jego nieśmiertelnej idei, ślubuje nieugięcie wcielać ją w czyn.

Godzina 10.05. Znów rozpoczyna się praca — wzmożona praca dla socjalizmu, dla pokoju.

*

Na dźwięk syren ustała praca na budowach MDM-u. Zatrzymało się w połowie drogi ramię dźwigu. Wysoko na rusztowaniach siódmego piętra nowego bloku mieszkalnego murarz Franciszek Witek zdjął czapkę i zastygł bez ruchu, oddając niemy hołd wielkiemu Nauczycielowi.

W dole, w wykopie, znieruchomiały postacie w roboczych kombinezonach. Obok transporterów stoją starsi i młodzi — surowym milczeniem czczą pamięć Wielkiego Stalina. W oddali słychać salwy armatnie.

Przebrzmiały dźwięki „Międzynarodówki" — znów ruszyły na MDM-ie transportery, wzniosło się wyżej stalowe ramię dźwigu. Robotnicy zdwojonym wysiłkiem wyrażają swe głębokie przywiązanie do Wielkiego Stalina i wolę umacniania i rozwijania Jego dzieła.

*

Robotnicy i robotnice, majstrowie i brygadziści, inżynierowie i technicy Ursusa — wszyscy, powolnym krokiem odchodzą od swych miejsc pracy, grupując się w przejściach pomiędzy maszynami. Mężczyźni drżącymi rękami obnażają głowy. Na twarzach załogi maluje się ból i powaga. W tej chwili ciało ukochanego Stalina przebywa ostatnią drogę. W tej chwili naród radziecki, a z nim wszyscy postępowi ludzie całego świata ślubują dochować wierności nieśmiertelnym naukom Wielkiego Stalina.

Głęboką ciszę przerywają tony marsza żałobnego. Wszyscy wracają na swe stanowiska robocze. Szybciej, niż przedtem obracają się maszyny. Na zdwojonych obrotach pracuje maszyna Kazimierza Żychlińskiego, który pierwszy w „Ursusie" wykonał 6 norm rocznych. W pośpiechu udaje się on do komitetu fabrycznego Partii. Zdecydowanie brzmią jego słowa:

„Postanawiam do dnia 22 lipca br. po raz drugi wykonać 6 norm rocznych".

W FSO NA ŻERANIU

Przed halami Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu łopocą na wietrze opuszczone do połowy masztu czerwone i biało-czerwone flagi przewiązane czernią żałobnych wstęg. Dźwięk syreny fabrycznej... Powoli zwalnia się bieg maszyn, wszystko nieruchomieje, mijają minuty głębokiej ciszy.

W powadze i skupieniu wracają na swe stanowiska robotnicy Żerania — zakładów powstałych dzięki pomocy Kraju Rad. FSO pracuje dalej pełną mocą.

*

Na twarzach mężczyzn, którzy odkrywszy głowy, stoją poważni i skupieni, maluje się głębokie wzruszenie. Wiele kobiet ociera łzy.

Żołnierze i milicjanci, wyprężeni, oddają honory wojskowe.

Z głośników dochodzą głuche odgłosy werbli i salw honorowych.

Przebrzmiały dźwięki Międzynarodówki. Zamarła ulica ożywa. Ruszają do swych codziennych zajęć do pracy, ludzie złączeni wspólnym wszystkim uczuciem bólu i postanowieniem dalszego ofiarnego czynu dla ojczyzny, dla pokoju.

*

Przeciągły gwizd syren parowozowych obwieszcza godzinę dziesiątą. Przed budynkiem i w hali Dworca Głównego nieruchomieją postacie podróżnych. Staje długi sznur wagonów. Setki wysiadających ludzi zatrzymują się na peronie... odkrywają głowy. Oczy ich zwrócone są w stronę spowitego kirem portretu J. Stalina i napisu, którego słowa powtarza teraz cały świat — „Zmarł Stalin — Jego nauka żyje i zwycięża" —

*

W siedzibie wydawnictw katolickich „Pax" zebrali się pracownicy redakcji „Słowa Powszechnego", „Dziś i Jutro", wydawnictw „Pax" i przedsiębiorstwa „Veritas", by wyrażając uczucie wszystkich postępowych działaczy katolickich złożyć hołd pamięci Józefa Stalina.

Po krótkim przemówieniu red. Wojciecha Kętrzyńskiego zebrani głęboką ciszą uczcili pamięć Wielkiego Budowniczego komunizmu, którego imię pozostanie na zawsze sztandarem światowego obozu pokoju.

*

STALINOGRÓD. Wskazówki zegara ustawionego na rynku stalinogrodzkim wskazują godzinę 10-tą. Ulice zalega głęboka cisza. Ruchliwy tłum ludzi zastygł w postawie pełnej szacunku, czci i bólu. Setki par oczu utkwione są w olbrzymi, dominujący ponad rynkiem portret Wielkiego Nauczyciela ludzkości.

W kopalni im. Wieczorka wyłączyli na chwilę maszyny wyciągowe maszyniści szybowi Walach, Copa i Kubica. W podziemiach ucichł warkot motorów wrebołsdowarek i zgrzyt świdrów górniczych.

*

ŁÓDŹ. W chwili gdy na Placu Czerwonym w Moskwie trumna Józefa Stalina spoczęła w Mauzoleum obok Włodzimierza Lenina życie robotniczej Łodzi zamarło. W obszernych halach fabrycznych wielkich zakładów włókienniczych — ZPB im. Stalina i w setkach innych fabryk robotnicy stanęli nieruchomo przy swych warsztatach przybranych żałobnymi proporczykami. Wszystkie oczy kierują się ku spowitym w krepę portretom ukochanego Wodza. Myśli swe mieszkańcy Łodzi poświęcają wielkiemu dziełu Nauczyciela mas pracujących całego świata.

Gdy praca znów rusza w wzmożonym tempie przodująca prządka ZPB im. Marchlewskiego, Helena Pachnik mówi:

„Serca nasze przepełnione są żałobą, ale pomni nauk Józefa Stalina nie opuścimy rąk. Będziemy pracować jeszcze lepiej, wytężymy wszystkie siły w walce o plan, bowiem w ten sposób najgodniej uczcimy pamięć zmarłego Wodza postępowej ludzkości — Stalina".

*

GDAŃSK. Przeciągły głos syren okrętowych na M/S „Pokój", M/S „Waryński", S/S „Lublin" i innych statkach oznajmił w porcie gdańskim, że cała postępowa ludzkość pochyla swe sztandary nad trumną Wielkiego Stalina i czci pamięć swego nieśmiertelnego Wodza. Zamarły dźwigi na nabrzeżach portowych.

*

WROCŁAW. Głębokie wzruszenie malowało się na twarzach polskich górników, gdy syrenom „Turowa" odpowiedziały wszystkie syreny położonych na drugim brzegu Nysy wielkich zakładów energetycznych „Hirschfelde". Nad granicą przyjaźni polscy i niemieccy robotnicy w głębokim milczeniu, z bólem w sercach żegnali Wodza i Nauczyciela narodów.

*

WARSZAWA. Obrońcy naszej ojczyzny żołnierze okrytego chwałą Wojska Polskiego wraz z całym narodem polskim żegnali ukochanego Wodza i Nauczyciela postępowej ludzkości.

O godz. 10.00 we wszystkich oddziałach Wojska Polskiego przerwano zajęcia.

Żołnierze z przypiętymi na piersi odznakami żałobnymi, z wizerunkiem bliskiego i drogiego Generalissimusa Stalina, zgromadzili się przed głośnikami radiowymi.

Stojąc w głębokim skupieniu, utkwiwszy wzrok w portrety Wielkiego Stalina spowite żałobą — złożyli hołd największemu człowiekowi naszych czasów.

Pododdziały, które odbywały ćwiczenia w polu przerwały zajęcia punktualnie o godz. 10.00. Żołnierze stanęli na baczność tam, gdzie ćwiczyli. Po pięciu minutach kontynuowali ćwiczenia z jeszcze większym zapałem i energią.

Dzieło Stalina żyć będzie wiecznie
Oświadczenie prof. Joliot-Curie

PARYŻ (PAP) W związku ze zgonem Józefa Stalina prof. Fryderyk Joliot-Curie, Przewodniczący Światowej Rady Pokoju i laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalanie pokoju między narodami", złożył następujące oświadczenie:

Drodzy radzieccy obrońcy pokoju! W te dni pełne bólu jesteśmy całym sercem z Wami.

Nie żyje już Stalin, ale jego dzieło żyć będzie wiecznie. Wiecznie żyć będą Jego słowa i czyny.

W ciągu przeszło 30 lat Związek Radziecki ustami swych przywódców wyrażał swe gorące pragnienie pokoju. Związek Radziecki niezmiennie dawał wymowne, przekonywujące dowody swej pokojowej polityki. Do tej nieustannej troski o zachowanie i utrwalenie pokoju Stalin wniósł decydujący wkład.

Idee i wskazania Stalina stanowią podstawę pokojowej polityki Związku Radzieckiego. W świadomości mężczyzn i kobiet całego świata dążących do pokoju zawsze żyć będą słowa Stalina o możliwości pokojowego współistnienia różnych systemów politycznych i jego wielka wola pokoju, którą tak pięknie i dobitnie wyraził:

„Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca".

Posiedzenie Prezydium P. K. O. P.
poświęcone uczczeniu pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). Dnia 8 bm. odbyło się w Warszawie uroczyste posiedzenie rozszerzonego Prezydium Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego Chorążego obozu pokoju — Józefa Stalina.

W posiedzeniu udział wzięli m. in.: Sekretarz NKW ZSL — **Józef Ożga-Michalski**, prof **Kazimierz Kuratowski**, prof. **Stefan Pieńkowski**, wiceprzewodniczący Światowej Rady Pokoju — prof. **Leopold Infeld**, dyrektor Biura Urbanistyki Warszawy — inż. **Zbigniew Skibniewski**, pisarz — **Leon Kruczkowski**, przodownik pracy, murarz — **Józef Markow**, redaktor „Dziś i Jutro" — **Wojciech Kętrzyński** i prof. UW — **Jerzy Jodłowski.**

Po otwarciu posiedzenia przez przewodniczącego PKOP — Jarosława Iwaszkiewicza przemówił członek Światowej Rady Pokoju i Prezydium PKOP — Ostap Dłuski. Mówca wyraził głęboką boleść i smutek narodu polskiego i całej postępowej ludzkości pogrążonej w żałobie przez śmierć Józefa Stalina — Tego, który był, jest i będzie twórcą, duszą i geniuszem największego ruchu nowoczesnej historii — ruchu obrońców pokoju.

„Imię i życie Stalina — powiedział m. in. Ostap Dłuski — związane jest na zawsze z historią narodu polskiego, z jego walką o niepodległość i pokój. Z imieniem Stalina związana jest nasza wiara i pewność w zwycięstwo pokoju i zbudowania socjalizmu w Polsce. Dlatego też naród polski z pełną świadomością i całym sercem będzie utrwalać, rozszerzać i umacniać wieczystą przyjaźń i sojusz ze Związkiem Radzieckim i jego Rządem z Przewodniczącym Rady Ministrów — Malenkowem na czele". Chwilą ciszy uczcili zebrani pamięć Wielkiego Stalina.

Na zakończenie posiedzenia członek Prezydium PKOP — Dominik Horodyński odczytał tekst depeszy kondolencyjnej do Radzieckiego Komitetu Obrońców Pokoju. Depesza ta brzmi:

Przewodniczący Radzieckiego Komitetu Obrońców Pokoju Mikołaj Siemionowicz Tichonow Moskwa

Polski Komitet Obrońców Pokoju przesyła Wam wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Józefa Wissarionowicza Stalina, Wielkiego Chorążego Pokoju.

W dniach światowej żałoby, która okryła wszystkich ludzi prawdziwego postępu na całym świecie, hasło pokoju powszechnego i braterstwa ludów, którego symbolem pozostanie na zawsze imię Stalina, powinno zabrzmieć jeszcze mocniej.

Wszyscy ludzie prawdziwie miłujący pokój zewrą swe szeregi wokół nieśmiertelnego sztandaru pokoju, który pozostawił ludzkości w spadku WIELKI STALIN.

Przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju JAROSŁAW IWASZKIEWICZ

Przybycie delegacji rządowych do Moskwy

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

Dnia 8 marca br. dla wzięcia udziału w pogrzebie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Józefa Wissarionowicza Stalina, przybyły do Moskwy delegacje rządowe, w tej liczbie:

Delegacja chińska z premierem Państwowej Rady Administracyjnej i ministrem spraw zagranicznych Czou En - Lai'em na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikojan oraz wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuźniecow.

Delegacja rumuńska z przewodniczącym Rady Ministrów G. Gheorghiu-Dejem na czele. Delegacja została powitana przez zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Pierwuchina, wiceministra spraw zagranicznych ZSRR B. Podceroba i zastępcę sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. Gorkina.

Delegacja czechosłowacka z prezydentem K. Gottwaldem na czele. Delegację powitali: zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. Bułganin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja mongolska z premierem J. Cedenbalem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikojan i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuźniecow.

Delegacja polska z Prezesem Rady Ministrów B. Bierutem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. Bułganin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja węgierska z przewodniczącym Rady Ministrów M. Rakosim na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Saburow i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR G. Puszkin.

Delegacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej z premierem O. Grotewohlem na czele. Delegację powitali: sekretarz KC KPZR M. Susłow i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR G. Puszkin.

Delegacja fińska z premierem U. Kekkonenem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikojan, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik oraz poseł ZSRR w Finlandii Lebiediew.

Delegacja bułgarska z przewodniczącym Rady Ministrów W. Czerwenkowem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Pierwuchin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR B. Podcerob.

Rządy Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii i Cejlonu upoważniły oficjalnie ambasadora Wielkiej Brytanii w ZSRR do reprezentowania ich na pogrzebie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Józefa Wissarionowicza Stalina.

Rządy Francji, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Indii, Burmy, Szwajcarii, Australii, Libanu, Egiptu, Danii, Norwegii, Austrii, Szwecji, Kanady, Pakistanu, Syjamu i Holandii oficjalnie upoważniły akredytowanych przy rządzie Związku Radzieckiego szefów swych placówek dyplomatycznych do reprezentowania rządów tych krajów na pogrzebie Józefa Wissarionowicza Stalina.

Wizyta kondolencyjna Mao Tse-Tunga
u ambasadora ZSRR w Chinach

PEKIN (PAP) Jak donosi agencja Nowych Chin, Przewodniczący Mao Tse-Tung odwiedził dnia 6 marca ambasadę radziecką, aby wyrazić współczucie z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa Stalina.

Mao Tse-Tung prosił ambasadora A. S. Paniuszkina o przesłanie do Moskwy wyrazów głębokiego współczucia i bezgranicznej czci narodu chińskiego, Komunistycznej Partii Chin i rządu chińskiego dla Józefa Stalina, wielkiego wodza mas pracujących wszystkich krajów i najukochańszego Przyjaciela i Nauczyciela narodu chińskiego.

Przewodniczącemu Mao Tse-Tungowi towarzyszyli Czu-Teh, Czou En-Lai, Gao-Gan, Lin Bo-Cziui, Czian Wen-Tian i inni czołowi przedstawiciele partii komunistycznej i rządu Chin.

Radzieccy budowniczowie Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina żegnają swego Wodza

Załoga radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina — murarze, montażyści, cieśle, technicy i inżynierowie z pełnomocnikiem Rządu ZSRR dla spraw budowy pałacu wiceministrem Karajewem na czele na żałobnym zgromadzeniu — żegnali swego ukochanego Wodza Józefa Stalina. W zebraniu wziął udział Wiceprezes Rady Ministrów Jędrychowski.

Gdy o godz. 8,30 z głośników popłynęły pierwsze słowa transmitowanego z Moskwy sprawozdania z uroczystości żałobnych — nieprzerwanie tętniący pracą plac budowy pałacu umilkł. Przestały poruszać się wielkie dźwigi. Murarze zeszli ze swoich miejsc pracy. Skomplikowane urządzenia i maszyny zatrzymały się. Robotnicy zdejmują czapki z głów. Na ich twarzach maluje się głęboki smutek. Wszyscy gromadzą się obok przyszłego pałacu młodzieży, na którego czerwonym jeszcze murze widnieje obramowany kirem wielki portret Józefa Stalina.

Budowniczowie Pałacu Kultury i Nauki, symbolu przyjaźni polsko-radzieckiej w głębokim skupieniu słuchają transmisji. Z głośników padają słowa przywódców Związku Radzieckiego, żegnających Józefa Stalina.

Pochylają się głowy, wielu robotników płacze. Gdy z Moskwy biegnie na cały świat wieść, że trumna ze zwłokami Wielkiego Stalina spoczęła w mauzoleum — na wielkim placu budowy w bratniej Warszawie słychać tylko łopot powiewających na wietrze czerwonych flag.

Aby uczcić pamięć Wielkiego Stalina budowniczowie pałacu przyrzekają jeszcze bardziej wzmóc swe wysiłki i zakończyć budowę Pałacu Kultury i Nauki przed zaplanowanym terminem.

Ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej złożył wieniec u sarkofagu Wielkiego Stalina

MOSKWA (PAP) Dnia 7 bm. w godzinach popołudniowych ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski złożył wieniec w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych u sarkofagu ukochanego Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, Wielkiego Stalina. Ambasador Lewikowski pełnił wartę honorową u sarkofagu Józefa Stalina.

Zgon Prof. E. Warchałowskiego

W dn. 6 bm zmarł w Warszawie w wieku 67 lat dr inż. Edward Warchałowski, profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej, jeden z najwybitniejszych uczonych polskich w zakresie geodezji.

W latach 1933-36, a następnie od 1945 do 1952 r., prof. Warchałowski był rektorem Politechniki Warszawskiej.

Działalność społeczno-polityczna Zmarłego uczonego skupiała się w Polskim Komitecie Obrońców Pokoju, oraz w Stronnictwie Demokratycznym. gdzie był członkiem Centralnego Komitetu oraz wiceprzewodniczącym Stołecznego Komitetu tego Stronnictwa.

III Światowy Kongres Kobiet zwołany do Kopenhagi od 5—10 czerwca br.

KOPENHAGA (PAP) Duński oddział Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet podał do prasy komunikat o zwołaniu w dniach 5—10 czerwca br. w Kopenhadze III Światowego Kongresu Kobiet. Kongres, na który przybędzie 200 delegatek reprezentujących 135 milionów kobiet z 85 krajów, omówi następujące problemy:

1. **Prawa kobiet.**
2. **Obrona ognisk domowych i dzieci.**
3. **Utrzymanie pokoju na całym świecie.**

Apel duńskiego oddziału ŚDFK do kobiet Danii podkreśla konieczność wzmocnienia współpracy kobiet wszystkich krajów w celu położenia kresu trwającym obecnie wojnom. zapobieżenia przekształcaniu tych wojen w katastrofę światową oraz w celu utrwalenia pokoju na całym świecie.

Wcielając w życie nauki Wielkiego Stalina wzmacniajmy siłę i jedność narodu

w walce o pokój i socjalizm

Fragmenty przemówienia Sekretarza KC PZPR E. Ochaba wygłoszonego 7. 3. 1953 r. na wielkim zgromadzeniu ludu Stolicy dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na miłujące wolność narody, a wśród nich na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata, szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim, tak, jak nas uczył Wielki, Nieśmiertelny Stalin.

Żadne słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Zawsze w trudnych okresach walki klasowej oczy polskiej klasy robotniczej, podobnie jak oczy naszych braci radzieckich i setek milionów ludzi pracy w innych krajach zwracały się ku Stalinowi z głęboką wiarą, z niewzruszoną pewnością, że Stalin wskaże nam drogę wyjścia, że poprowadzi nas do zwycięskich bojów, że zapewni masom ludowym triumf nad wrogiem klasowym.

Żaden człowiek naszych czasów nie zdobył sobie tak ogromnego, bezspornego autorytetu wśród współczesnych, takiej powszechnej miłości setek milionów ludzi pracy, tak bezgranicznego zaufania narodów — jak Wielki Kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina, Wódz wyzwolonych narodów, geniusz rewolucji, największa chluba i duma naszej epoki, nieśmiertelny Stalin.

Z niewysłowionym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wieść o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Ale mylą się głęboko imperialistyczni gangsterzy, którzy z chamską, faszystowską bezczelnością nie krępują się dawać wrzaskliwy wyraz swej radości z powodu śmierci Wodza mas pracujących, jeśli przypuszczają, że strata, która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorom i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarzmienie wyzwolonych narodów.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty nieodpartym nakazem aby zastanowić się nad swą własną pracą, nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina, wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmionym, o przyspieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio-niemieckich, titowskich, czy madryckich szczekaczek radiowych mocniej niż kiedykolwiek zwarły się szeregi wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi miłujących pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Pogłębia się w sercach wszystkich ludzi uczciwych głęboka nienawiść i pogarda do zezwierzęconych imperialistycznych wrogów ludzkości, pobudzając wszystkich ludzi dobrej woli do zacieśnienia szeregów w walce z imperialistycznym chamstwem i barbarzyństwem, z imperialistycznymi planami oszukania i ujarzmienia narodów, ze zbrodniczymi planami rozpętania nowej wojny światowej.

Stalin umarł, ale żyje i walczy wykuta przez Niego i przez Lenina, zahartowana w bojach, okryta chwałą wielka Partia Komunistów Związku Radzieckiego, żyją i walczą u boku KPZR bratnie partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich krajach świata, żyją i walczą setki milionów ludzi pracy w całym świecie, dla których imię Stalina jest sztandarem jedności w boju o wolność i pokój, o niepodległość i socjalizm.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzi ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front o który rozbiją się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrogów.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakiego ludzkość wydała.

Jako człowiek był on śmiertelnym tak jak wszyscy ludzie, ale nieśmiertelnym jest Jego geniusz, nieśmiertelne jest Jego dzieło, nieśmiertelną jest Jego nauka, która wskazuje drogę milionom, pozwala zorientować się w skomplikowanym labiryncie zjawisk, pozwala rozpoznawać i rozgromić wroga klasowego, uczy, jak budować nowe socjalistyczne i komunistyczne życie.

Przestało bić serce Wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrzewają nas do walki z wrogiem, dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Żadne słowa nie mogą oddać ogromu bólu mas pracujących z powodu straty naszego genialnego Wodza i Nauczyciela.

Ale myli się głęboko obóz imperialistyczny, jeśli przypuszcza, że ból ten sparaliżuje wolę i walkę miłujących wolność narodów.

Naród polski szczególnie wiele zawdzięcza Wielkiemu Stalinowi, który mocarną dłonią kierował polityką państwa radzieckiego i bohaterską Armią Radziecką w śmiertelnych zmaganiach z faszyzmem hitlerowskim, uratował naród polski przed zagładą w krematoriach faszyzmu, wsparł i rozstrzygnął walkę ludu polskiego o socjalne i narodowe wyzwolenie, zdecydował o naszych sprawiedliwych granicach na Odrze i Nysie, zabezpieczył nasz kraj przed interwencją drapieżców imperialistycznych, okazał nam wszechstronną pomoc w pracy i walce o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej wyzwolonej Ojczyźnie.

Najgłębszą czcią i miłością otacza naród polski pamięć nieśmiertelnego Stalina, który najlepiej uosabiał geniusz, wielkość i siłę narodów radzieckich, niezwyciężoną siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości.

Nasze uczucia miłości i przywiązania do Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej, nierozerwalnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodującymi ludzkości narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla Wielkiego Stalina, wierność Jego nieśmiertelnym naukom wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej Przewodniczącego, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza Rewolucji — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań Planu 6-letniego, planu zbudowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronniejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego niczym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszyzmem i imperializmem.

Pogłębienie pracy ideologicznej wśród milionów robotników, chłopów i inteligentów w Polsce, podobnie jak w innych wyzwolonych krajach i wśród mas pracujących w krajach kapitalistycznych, lepsze opanowanie i zastosowanie w walce stalinowskiego oręża ideowego, **wzmożenie naszego pokojowego budownictwa, zacieśnienie spójni Partii z bezpartyjnymi i wewnętrznej spoistości całego narodu w walce o pokój i Plan 6-letni, pogłębienie braterskich stosunków PZPR z partią Lenina i Stalina, zacieśnienie przyjaźni z potężnym Krajem Rad, z całym międzynarodowym obozem demokracji i socjalizmu, umacnianie międzynarodowego frontu walczącego o pokój i niepodległość narodów tak, jak nas uczył Towarzysz Stalin, pokrzyżuje nędzne i zbrodnicze plany imperializmu zmierzające do rozpętania nowej wojny, przekona nawet tępogłowych żołdaków z Pentagonu, że rośnie w siłę i potęgę stworzony przez Wielkiego Stalina Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, że druzgocący odpór spotka każdego awanturnika, któryby próbował zaatakować międzynarodowy obóz pokoju i socjalizmu.**

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperializmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybujałej i ohydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i knowaniach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich, sjonistycznych czy titowskich agentur, nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zaostrzać, umiejętnie demaskując i bezlitośnie niszcząc dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gorąco przyjętym przez masy pracujące naszego kraju.

Składamy hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

„Wcielając w życie Jego nauki, wzmacniajmy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijajmy naszą planową gospodarkę narodową, podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego.

Otaczajmy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Wzmacniajmy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoi naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ogniwa światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!”

Doniesienia z całego kraju wskazują, że wezwanie Partii i Rządu znalazło poparcie całego narodu.

Uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina znajdują wyraz w wzmożonej pracy milionów robotników, chłopów i inteligentów, w wzmożonym wysiłku dla zabezpieczenia naszego Planu 6-letniego, naszego pokojowego budownictwa socjalistycznego.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w tysiącach depesz i delegacji do Ambasady Radzieckiej z wyrazami czci dla nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoliciela, wielkiego bratniego Kraju Rad.

Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przodujących robotników, chłopów i młodzieży do szeregów PZPR i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdują wyraz w umacnianiu szeregów Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest okryte wieczystą chwałą imię Stalina.

W trudne dni choroby i śmierci Stalina naród polski jeszcze raz daje dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, wierności hasłom Frontu Narodowego; wierności i oddania swej wypróbowanej przewodniczce — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wierności nieśmiertelnym ideom Lenina i Stalina, bojowej gotowości pracy i walki o pełne wcielenie w życie tych nieśmiertelnych idei.

Zadaniem wszystkich Komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwijanie i pogłębianie głęboko patriotycznego i internacjonalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agenturom imperialistycznym dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla nieśmiertelnego Wodza narodów i Nauczyciela postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za losy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwarcie wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej Partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina — Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina-Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierownictwa na czele z towarzyszem Malenkowem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i komunistycznch, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokoju i postępu w całym świecie jest powodem bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymyślań pismaków imperialistycznych, a dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy wyzwolenia i szczęścia ludzkości.

Wyrazem pokojowej polityki Kraju Rad jest dzisiejsze oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, w którym czytamy:

„Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze wzmocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie”.

Zebrani na dzisiejszym Zgromadzeniu przedstawiciele ludu pracującego naszej stolicy, oddając najgłębszy hołd pamięci Wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bohaterskiej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania.

Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie poskąpi wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodem Towarzysza Bolesława Bieruta, u boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z bratnimi krajami demokracji ludowej nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Szczególne zadania w tej walce przypadają czołowej sile naszego narodu — komunistom polskim, którzy zawsze i wszędzie winni być wzorem poświęcenia i oddania dla sprawy ludu pracującego, wzorem hartu w walce i ofiarności w pracy.

Wyrastaliśmy w ruchu robotniczym, który chlubi się tradycjami Jarosława Dąbrowskiego i Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego i Juliana Marchlewskiego, Marcelego Nowotki i Karola Świerczewskiego, hartowaliśmy się w ciężkiej walce z bestialskim terrorem faszystowskim. Wzorem dla polskich komunistów były postacie wielkich bojowników polskiego i międzynarodowego proletariatu, od których uczyli się nieugiętej wierności zasadom patriotyzmu i internacjonalizmu, uczyli się rewolucyjnego poświęcenia dla sprawy wyzwolenia mas pracujących, dochowując zawsze wierności naukom Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina.

Z imieniem Stalina szliśmy do walki z faszyzmem hitlerowskim i przeżywaliśmy radość stalinowskiego zwycięstwa.

Z imieniem Stalina, zbrojni w Jego naukę, budujemy fundamenty i zręby nowej socjalistycznej, silnej i szczęśliwej Polski.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

Sesja Światowej Rady Pokoju

odbędzie się 9 kwietnia w Budapeszcie

PRAGA Sekretariat Światowej Rady Pokoju ogłosił komunikat, w którym podkreśla m. in., że Kongres Narodów w Obronie Pokoju odbił się niezwykle szerokim echem na całym świecie. Wszystkie narody zapoznają się z wynikami prac Kongresu i dążą do wcielenia w życie jego uchwał.

Liczne wiece i zebrania sprawozdawcze z przebiegu obrad Kongresu odbyły się we Włoszech, w Indiach, Libanie, Francji, Wielkiej Brytanii, Polsce, Czechosłowacji, Kanadzie, Argentynie, Chile, Belgii, krajach skandynawskich, Algierze i innych krajach. Wszędzie rosną wpływy ruchu obrońców pokoju. Kongres Wiedeński przyczynił się do pogłębienia świadomości mężczyzn i kobiet, którzy pragną pokoju. Nakreślił on wytyczne działania w celu pokrzyżowania planów przygotowania do nowej wojny.

Uchwały Kongresu stwierdzające, że niezawisłość narodowa jest ważnym warunkiem utrzymania pokoju, odbiły się szerokim echem zwłaszcza wśród narodów kolonialnych i zależnych.

Zdając sobie sprawę z tego, że układy boński i paryski stwarzają poważną groźbę dla niezawisłości i bezpieczeństwa krajów naród niemiecki i narody sąsiadujących z Niemcami krajów rozwijają wspólne działania, które przyczyniły się do tego, że układy te nie zostały dotychczas ratyfikowane.

Wzmaga się opór narodów Ameryki Łacińskiej, Bliskiego i Środkowego Wschodu przeciwko paktom wojennym. Tak np. w Brazylii wybitni działacze polityczni i wojskowi, wśród nich wielu generałów, uczestniczą w wielkiej kampanii przygotowawczej do krajowej konferencji przeciwko porozumieniu wojskowemu z USA.

Wielu działaczy krajów arabskich, b. ministrowie, członkowie parlamentu, działacze religijni i związkowi, zdecydowanie demaskują próby wciągnięcia tych krajów do agresywnego bloku wojennego.

Dzięki uchwałom Kongresu Narodów w Obronie Pokoju w sprawie niezwłocznego zaprzestania działań wojennych w Korei, w wielu krajach rozwija się szeroka kampania, mająca na celu pokrzyżowanie jawnych prób rozszerzenia konfliktu koreańskiego.

Przy aktywnym poparciu hinduskiej opinii publicznej odbył się 27 lutego br. w całych Indiach „Dzień walki o pokój w Azji“. Podobną akcję zorganizowano 28 lutego w Kanadzie. Rada Generalna Japońskich Związków Zawodowych, reprezentująca 3 miliony ludzi pracy, rozwinęła wielką kampanię na rzecz niezwłocznego zaprzestania ognia w Korei.

Nowojorska Konferencja w Obronie Pokoju i amerykańska „Krajowa Rada Pracowników Nauki, Sztuki i Wolnych Zawodów“ wypowiedziały się również przeciwko rozszerzeniu konfliktu koreańskiego.

Nowe dowody stosowania broni bakteriologicznej wywołały ponownie na całym świecie szeroki ruch protestu oraz najgłębsze oburzenie wszystkich narodów, które żądają zakazu broni masowej zagłady. Olbrzymią wagę przywiązują narody do uchwały Kongresu, domagającej się zawarcia paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Miliony ludzi pracy całego świata, niezależnie od poglądów politycznych i wierzeń religijnych, wnoszą olbrzymi wkład w realizację zadań postawionych przez Kongres.

Nastąpił nowy rozmach walki narodów o pokój. Aby wnieść jak największy wkład w dzieło realizacji uchwał Kongresu — stwierdza w zakończeniu komunikat — dnia 9 kwietnia br. odbędzie się w Budapeszcie sesja Światowej Rady Pokoju.

MARZEC 10 WTOREK

DZIŚ Cypriana, Makarego

JUTRO Benedykta, Kandyda

WAŻNIEJSZE TELEFONY: Straż Pożarna 44-44. Pogotowie PCK 1000. Taksówki 36-55 i 39-62. Informacja PKP 11-87. Informacja pocztowa 02 i 03 Zamiejscowe 00. Komenda MO 25-16. IKP 19-07, 33-41, 33-42.

BYDGOSZCZ

Alina Bolechowska śpiewa na koncercie dla posiadaczy abonamentów B i C

Jednym z najbardziej znanych, choć nader rzadko wykonywanych dramatów muzycznych Ryszarda Wagnera jest „Tristan i Izolda". Wspaniała, ekstatyczna muzyka ilustruje znakomicie dzieje słynnej pary kochanków. Na najbliższych koncertach usłyszymy wstęp do dramatu oraz scenę śmierci Izoldy.

Solistką koncertów dla abonamentów B i C będzie świetna śpiewaczka ALINA BOLECHOWSKA, która odśpiewa szereg pieśni z towarzyszeniem orkiestry.

Dyrygować będzie OLGIERD STRASZYŃSKI.

Koncerty odbędą się: 12 marca o godz. 19 w Pomorskim Domu Sztuki (abon. C) i 13 marca o godz. 19.30 w Teatrze ZP (abon. B).

Wystawa zbiorowa prac Borysowskiego

W salonach wystawowych Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Pomorskim Domu Sztuki w Bydgoszczy otwarto w ub. niedzielę wystawę zbiorową prac Stanisława Borysowskiego.

Na całość wystawy składa się kilkadziesiąt kompozycji figuralnych, portretów, pejzaży i martwych natur wybitnego plastyka pomorskiego. Obok prac olejnych i akwarel widzimy szereg rysunków, szkiców i studiów.

Wystawa otwarta będzie przez cały miesiąc marzec, codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych.

Już za dwa dni poznamy najlepszych sprzedawców

Za dwa dni, tj. w czwartek 12 bm. nastąpi zamknięcie „Konkursu uprzejmości" zorganizowanego przez Polskie Radio, MHD, MHM, PSS i PDT. Licznie nadsyłane kupony świadczą o tym, że konkurs wzbudził żywe zainteresowanie zarówno wśród społeczeństwa jak i sprzedawców. Wyróżnionych sprzedawców i typujących ich klientów czekają cenne nagrody.

Kto jeszcze chce wziąć udział w konkursie winien wypełnić kupon i wrzucić go do jednej ze skrzynek umieszczonych przed gmachami Polskiego Radia oraz Redakcji „Gazety Pomorskiej" i przed Działem Ogłoszeń IKP pod Arkadami.

KUPON

1) Nazwisko i imię lub numer sprzedawcy, który wyróżnia się uprzejmością . . . .

2) Nr sklepu, adres i nazwa przedsiębiorstwa (MHD, PSS, PDT, MHM) . . . .

3) Dlaczego wyróżniam: . . . .

4) Nazwisko, imię i adres kupującego . . . .

W ATMOSFERZE SMUTKU I GŁĘBOKIEJ POWAGI

bydgoszczanie złożyli hołd pamięci Wielkiego Stalina

Przeciągły dźwięk syren obwieścił wczoraj mieszkańcom Bydgoszczy rozpoczęcie uroczystości związanych z pogrzebem Józefa Wissarionowicza Stalina. Na przeciąg 5 minut zamarł cały ruch na ulicach. Z głośników radiowych transmitujących rozpoczęcie uroczystości raz po raz rozlegały się saluty armatnie.

Zbliża się godz. 10. W Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego ustaje powoli szum maszyn i stuk młotów. Załoga staje w skupieniu przy stanowiskach roboczych. Na twarzach — ból i smutek. To bydgoscy kolejarze czczą 5-minutową ciszą pamięć Wodza mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

Pracownicy administracji zebrali się w stołówce. Ci, których sala nie pomieściła, stoją na schodach na korytarzu.

— W tej chwili połączymy się myślą z Moskwą — mówi dyrektor Gross. Każdy z nas powinien samemu sobie złożyć przysięgę, że wiernie stać będzie u boku Partii i Rządu i strzec idei Stalina na każdym kroku.

Po 5-minutowej ciszy, zebrani w skupieniu wracają do przerwanych zajęć.

W ZWSI ustaje stukot maszyn. Rozlega się krótki sygnał i cała załoga na 5 minut przerywa pracę. W tych 5 minutach, w których pracownicy ZWSI stoją nieruchomo przy swych warsztatach, widać, jak bolesną dla nich jest strata Towarzysza Stalina. W tym głębokim bólu, który przebija z twarzy robotników, widać, że żadne, choćby największe nieszczęście nie osłabi siły, zwartości i czujności klasy robotniczej.

W Szkole Podstawowej nr 29 w Bydgoszczy, w momencie, kiedy syreny fabryczne obwieściły czas żałobny, przerwano lekcje. Dzieci ze swymi wychowawcami powstały z miejsc i kilkuminutową ciszą oddały cześć pamięci J. Stalina.

W Zakładach Wytwórczych Sprzętu Teletechnicznego „T-8" zamilkł stuk i warkot maszyn.

Po uroczystym momencie milczenia ludzie ze zdwojoną energią przystąpili do pracy.

Nasze czyny produkcyjne — oto co składamy Mu w hołdzie.

Również i w ruchliwym, zazwyczaj pełnym gwaru Powszechnym Domu Towarowym w Bydgoszczy przerwano w tej uroczystej, żałobnej chwili sprzedaż. Na twarzach sprzedawców i klientów malowała się powaga i głęboki żal.

*

Załogi wielu fabryk i zakładów pracy województwa bydgoskiego składają Wielkiemu Stalinowi hołd czynem — zwiększając wydajność pracy.

Realizując wskazania Wielkiego Stalina — załoga Bydgoskich Zakładów Przemysłu Gumowego postanawia pracować jeszcze lepiej, wydajniej i oszczędniej. I tak np. robotnicy działu technicznego postanawiają zwiększyć oszczędność surowca przy wylewach i oszczędność półfabrykatów o 2 proc., a załoga działu walcowni zobowiązuje się wyprodukować dodatkowo 2000 kg mieszanki gumowej.

Podobne postanowienia podjęli robotnicy wielu innych zakładów pracy, wkładając w swe zobowiązanie wielką miłość dla najlepszego przyjaciela Polski — Józefa Stalina.

Dodatkowa produkcja 2400 par obuwia, oraz obniżenie produkcji obuwia II gatunku na ogólną sumę ponad 162 tysiące złotych — oto treść zobowiązań załogi Bydgoskiej Fabryki Obuwia.

Wiele zobowiązań świadczących o głębokiej miłości ludzi pracy do swego nauczyciela i przywódcy — podejmują indywidualni robotnicy. I tak np. Kazimierz Kuliberda — przodujący robotnik Bydgoskiej Fabryki Narzędzi wyrabiający stale ponad 200 proc. normy — postanawia zwiększyć swą dotychczasową wydajność o dalszych 20 proc.

„W ciężkich dniach, gdy Ojczyzna wymaga od nas szczególnego hartu jeszcze mocniej i my bezpartyjni skupiamy się pod sztandarem walki o pokój, pod sztandarem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Ja, bezpartyjny robotnik przyrzekam na pamięć Stalina, że będę się starał zawsze wykonywać jego wskazania przez swoją pracę dla Polski Ludowej, przez walkę o wykonanie planu produkcyjnego mojej fabryki. Bo choć odszedł od nas ukochany Stalin — na zawsze pozostanie on w naszych sercach, a jego wielka nauka, która wytycza drogę do szczęśliwego i sprawiedliwego życia — pozostanie w naszych czynach".

Kazimierz Kuliberda wezwał wszystkich przodowników pracy województwa bydgoskiego do zwiększenia swych dotychczasowych osiągnięć o dalszych 20 proc. Na apel Kuliberdy podwiedzieli m. in. jego towarzysze pracy: ZMP-owiec Wojciech Klempek i Roman Bordowik.

Do Ambasadora
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
w Polsce
Arkadiego A. Sobolewa
w Warszawie

W imieniu obrońców pokoju województwa bydgoskiego, w imieniu robotników, chłopów, inteligencji pracującej, kobiet i młodzieży, w imieniu wszystkich dla których sprawa obrony pokoju jest droga, pogrążonych w wielkim żalu i bólu po stracie Chorążego Światowego Obozu Pokoju, Wodza całej postępowej ludzkości, sekretarza KC KPZR, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — Józefa Wissarionowicza Stalina, Wojewódzki Komitet Obrońców Pokoju w Bydgoszczy przekazuje na Wasze ręce wyrazy serdecznego współczucia i składa wraz z narodami Związku Radzieckiego głęboki hołd nieśmiertelnej pamięci Józefa Stalina.

Pomni wskazań Wielkiego Stalina, zewrzemy jeszcze bardziej swoje szeregi, by pokrzyżować nikczemne plany podżegaczy wojennych i doprowadzić do zwycięstwa pokoju na całym świecie.

Wojewódzki Komitet Obrońców Pokoju w Bydgoszczy.

Z wielkiego zgromadzenia w sali DOW

Jeszcze bardziej pogłębimy przyjaźń i braterstwo z Krajem Rad

W ubiegłą niedzielę w hali DOW odbyło się uroczyste zgromadzenie zwołane przez Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego. W prezydium miejsca zajęli członkowie egzekutywy KW PZPR, WKW ZSL, Prezydium WRN, WK SD, ZW ZMP i innych organizacji. Orkiestra wojskowa odegrała hymny radziecki i polski. Następnie przemówił zastępca przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego — Zbigniew Wrochno.

— Wieść o zgonie Towarzysza Stalina, ukochanego Wodza i Nauczyciela postępowej ludzkości — powiedział mówca — okryła żałobą bratnie narody Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej oraz wszystkich tych, którym droga jest sprawa utrwalenia i zachowania pokoju na całym świecie.

Po chwili ciszy orkiestra zagrała marsza żałobnego. Pochyliły się spowite kirem sztandary.

I sekretarz KW PZPR — Władysław Kruczek mówił o życiu i walce Józefa Stalina. Powiedział on m. in.:

— Dzisiejsze zgromadzenie ludzi pracy miasta Bydgoszczy oddając głęboki hołd pamięci Wielkiego Stalina, zasyła stalinowskiemu kierownictwu bohaterskiej Partii Lenina i Stalina, wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania i zapewnia, że jeszcze mocniej zewrzemy szeregi wokół Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół naszego Rządu Ludowego, wokół Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Po przemówieniach przewodniczącego WKW ZSL — Jerzego Rumianka, dziekana WSI — prof. dr. Antoniego Świniarskiego i przedstawicielki ZW ZMP — Genowefy Jużystówny, przewodniczący Prez. MRN — Kazimierz Maludziński odczytał rezolucję zgromadzenia, w której czytamy m. in.: „Ślubujemy w codziennej pracy i walce pogłębiać solidarność międzynarodową, zacieśniać przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, stać niezłomnie w szeregach wielkiego obozu pokoju, któremu przewodniczy potężny Związek Radziecki, kierowany przez zahartowaną w walce Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego, przez jej stalinowski Komitet Centralny".

Kwadranse informacyjne w Bibliotece Miejskiej

Pożyteczną innowację w formie tzw. „kwadransów informacyjno-bibliograficznych" wprowadziła Biblioteka Miejska w Bydgoszczy. Mają one na celu zapoznanie czytelników z zasobami Biblioteki oraz nauczenie ich umiejętnego wyszukiwania potrzebnego im dzieła.

Kwadranse te odbywają się na razie tylko w głównym gmachu Biblioteki Miejskiej przy Pl. Boh. Stalingradu 24 i obejmują obok prelekcji z zakresu poradnictwa bibliotecznego również krótką dyskusję.

Pierwszy kwadrans odbył się 5 bm. i poświęcony był technice wyszukiwania książek. Najbliższe kwadranse odbędą się w dniach 12, 19 i 26 bm. o godz. 16.15. (iks)

Odpowiedzi REDAKCJI

Stary bydgoszczanin — Bydgoszcz. — Niestety, redakcja nie posiada możliwości prowadzenia w tak rozległym zakresie dochodzeń. Gdyby Pan podał nazwiska i daty — moglibyśmy interweniować poprzez referentów dyscypliny pracy odpowiednich zakładów. Myśl wydaje się nam jednak bardzo pożyteczna i zastrzegamy sobie prawo realizacji jej, gdy tylko na to pozwolą warunki. (997)

*

M. D. — Bydgoszcz. Felieton nie nadaje się do druku. Za życzenia serdecznie dziękujemy. (996)

*

Alina — Bydgoszcz. Spółdzielnia Muzyków mieści się przy ul. Długiej 62. Do „Arionu" może się Pani zgłosić w każdy poniedziałek i czwartek w godz. 19—21 w „Domu Drukarza". ul. Dolina 3. Dziękujemy za pozdrowienia. (993)

*

St. K. — Bydgoszcz. Sprawy powyższe załatwiają komitety blokowe i tam prosimy się zwrócić z zażaleniem. (994)

Najlepsze maszynistki Najlepsi stenografowie mogą otrzymać wysokie nagrody

W celu podniesienia poziomu technicznego prac biurowych, jak maszynopisanie i stenografia CRZZ wraz ze Stow. Maszynistek i Stenografów ogłasza konkurs na najszybsze pisanie. W konkursie mogą wziąć udział maszynistki piszące przynajmniej z szybkością 350 uderzeń na minutę; dla stenografii dolna granica wynosi 200 zgłosek.

Uczestników konkursu czekają liczne nagrody w granicach od 300 do 1.500 zł. Ponadto uczestnicy konkursu otrzymają urlopy okolicznościowe, a koszta podróży pokryją instytucje, w których zatrudnieni są uczestnicy konkursu.

Konkurs wzbudzi niewątpliwie duże zainteresowanie wśród przodujących maszynistek i stenografów, którzy licznie stawią się do Warszawy. Wyniki konkursu będą sprawdzianem poziomu technicznego naszych maszynistek i stenografów.

Sport

PIŁKARZE KOLEJARZA ŁÓDŹ GRAJĄ W BYDGOSZCZY

Zapowiedziany na niedzielę 8 bm. towarzyski mecz piłkarski pomiędzy Kolejarzem Bydgoszcz i Kolejarzem Łódź odbędzie się definitywnie w środę 11 bm. o godz. 16 na stadionie leśnym Kolejarza przy ul. Północnej. Dla zespołu bydgoskiego będzie to ostatni egzamin przed zbliżającymi się rozgrywkami o mistrzostwo III ligi.

Drużyna Kolejarza Łódź jest przeciwnikiem do tej pory w Bydgoszczy nieznanym, toteż nie wątpimy, iż środowy jej występ w stolicy Pomorza zgromadzi tłumy miłośników piłki nożnej.

Wszyscy bierzemy udział we współzawodnictwie o oszczędne zużycie węgla i koksu

Toruń na - pierwszym Bydgoszcz - na piątym miejscu w akcji składek na rzecz Warszawy

Społeczeństwo województwa bydgoskiego wpłaciło w styczniu i lutym br. na rzecz Społecznego Funduszu Budowy Stolicy 974.953,07 zł. W porównaniu z tym samym okresem ubiegłego roku — wpływy wynoszą o 100.000 zł więcej.

Pierwsze miejsce w ofiarności na rzecz Warszawy zajmuje od długiego czasu Toruń przed Inowrocławiem, Grudziądzem, Włocławkiem i Bydgoszczą.

Pierwsze miejsce wśród miast powiatowych zajmują Chojnice przed Chełmnem; wśród pozostałych miast wyróżniają się Chełmża, Nakło, Kruszwica, Ciechocinek, Fordon i Pakość.

Środa literacka

Prelekcja o Matejce

Na rok bieżący przypada 60-lecie śmierci jednego z największych malarzy polskich — Jana Matejki. Najbliższą środę literacką (w dn. 11 bm. o godz. 19) wypełni prelekcja Mariana Turwida poświęcona twórczości i życiu artysty. Prelegent — malarz i literat — zbliży słuchaczy do twórczości i do postaci Jana Matejki, przedstawiając autora „Grunwaldu" w świetle wspomnień jego współczesnych oraz najnowszych badań nad jego sztuką.

Prelekcja uzupełniona będzie wyświetleniem przeźroczy najcelniejszych dzieł Jana Matejki.

Uroczyste zakończenie kursu języka rosyjskiego w Teatrze Ziemi Pomorskiej

Ostatnio masowy udział w kursie języka rosyjskiego I stopnia wzięli artyści PTZP w Bydgoszczy. Doceniając znaczenie znajomości języka rosyjskiego, umożliwiającego lepsze korzystanie z wzorów przodującej dramaturgii radzieckiej, wszyscy uczestnicy z zapałem pogłębiali wiedzę o nim. Toteż nic dziwnego, iż — jak to stwierdziła Komisja Egzaminacyjna — poziom kursu był wysoki.

W tych dniach odbyło się w Teatrze Ziemi Pomorskiej uroczyste zakończenie kursu. Uczniowie-Artyści podziękowali serdecznie wykładowczyni prof. Halinie Mokrzyckiej za jej wysiłek włożony w postawienie kursu na najwyższym poziomie. Dzięki kwalifikacjom i metodzie pracy prof. Mokrzyckiej cel ten został w pełni osiągnięty.

KOMUNIKATY

ZS GWARDIA Bydgoszcz. W związku z koniecznością natychmiastowego zakończenia badań lekarskich dla zawodników i zawodniczek ZS Gwardia zawiadamia się, iż ostatnie badania dla zawodników sekcji wyczynowych, którzy nie poddali się badaniom w roku 1953 w Centralnej Poradni Lekarsko-Sportowej WKKF, odbędą się dziś oraz jutro w lokalu klubowym przy ul. Zamojskiego nr 16 w godzinach 18—20.

*

* Dziś o godz. 17 w sali Prez. MRN dla dzielnicy Szwederowo i dnia 19 marca o godz. 17 w świetlicy ZW ZMP przy ul. J. Krasickiego 3 dla dzielnicy Kolejowej odbędą się odprawy przewodniczących kół TPPR w celu omówienia akcji wyborczej w kołach.

Zarząd Oddziału Miejskiego TPPR prosi o obowiązkowe i punktualne przybycie przedstawicieli poszczególnych kół.

*

Towarzystwo Wiedzy Powszechnej organizuje w dniu 10 marca br. o godz. 19 w Pomorskim Domu Sztuki odczyt na temat: „Aleksander Puszkin". Odczyt wygłosi prof. Aleksander Dujewski. Odczyt będzie ilustrowany recytacjami utworów A. Puszkina w wykonaniu artysty dramatycznego Henryka Adamczaka. Po odczycie film dźwiękowy o Puszkinie pt. „Młodość poety".

*

* Dnia 10 bm. o godz. 18 w szkole przy ul. Fordońskiej 17 odbędzie się zebranie Rejonowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 37, który obejmuje ulice: Bałtycką, Cegielnianą, Fordońską od nr 1 do nr 56, Gajową, Gdyńską, Kamienną, Kijowską, Łęczycką, Małą, Żabią i Polankę.

*

* Staraniem Sekcji Radców Prawnych przy Kole Zrzeszenia Prawników Polskich w dniu 12 marca 1953 r. o godz. 19 w sali nr 128 Sądu Powiatowego w Bydgoszczy, ul. Wały Jagiellońskie 4, adw. Tadeusz Jackowski z Łodzi wygłosi referat pt. „Postępowanie arbitrażowe w świetle obowiązującego ustawodawstwa". Na powyższy referat zarząd Koła ZPP zaprasza zainteresowanych.

*

* Zarząd Okr. Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Bydgoszczy komunikuje, że legitymacje PTTK wystawione w roku 1952, a nie przedłużone w roku bieżącym, straciły swą ważność. Legitymacje należy przedłużyć w biurze Zarządu Okręgu przy ul. Dworcowej 14, gdzie można również uiścić składki.

Równocześnie Zarząd Okręgu PTTK prosi osoby, które złożyły w biurze PTTK deklaracje i zdjęcia, o odebranie wystawionych legitymacji.

E 4-11113

Cena egz. 20 gr.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY Czerwonej Armii 20. Centrala telefoniczna: 33-41 i 33-42. Dział ogłoszeń w Bydgoszczy Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami) Tel. 24-29. Konto PKO IKP nr VI-140

REDAGUJE KOLEGIUM — WYDAWCA I DRUK: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA", WARSZAWA, SNIADECKICH 16. ODDZ. W BYDGOSZCZY, CZERW. ARMII 18/20, TEL. 33-41, 33-42. DRUKARNIA 1899